

Vítazný život

1/2018

OCHUTNÁVKA NEBA

Reportáž z Konferencie pastorov v Gruzínsku

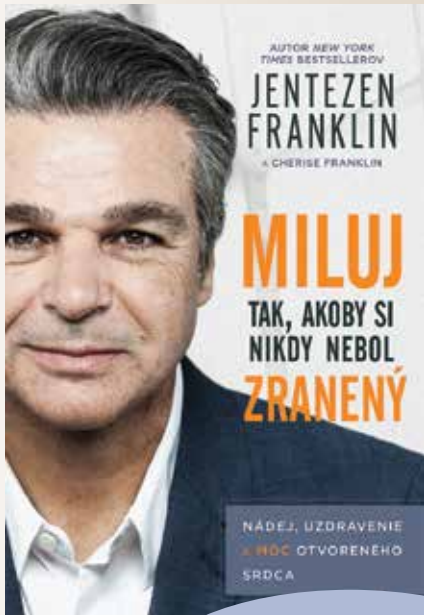
(10)

SLOVO ŽIVOTA

JENTEZEN FRANKLIN

Miluj tak, akoby si nikdy nebol zranený

Na bolesť, ktorú sami prežívame, môžeme v budúcnosti iným poskytnúť liek

Nemožno poprieť, že tí, ktorých najviac milujeme, nás môžu aj najhlbšie zraniť. Múry, ktoré stavíme okolo svojich sŕdc, aby nás chránili pred bolesťou, nám zároveň bránia vidieť nádej, prijať uzdravenie a cítiť lásku. Nedovoľme, aby konanie iných ľudí rozhodovalo o stave nášho srdca. V knihe sa dozvieme, ako tieto múry zbúrať, vyrovnať sa s citovými zraneniami, napraviť poškodené vzťahy a objaviť moc otvoreného srdca.

„Hlboká pravda o sile bezpodmienečnej lásky. Túto knihu si určite prečítajte!“

Lisa Bevere

„Táto kniha by mohla byť jednou z najmocnejších, ktorú ste kedy čítali.

Posilní vašu vieru a obnoví vašu nádej, že dokážete znova milovať“,

Craig Groeschel, senior pastor, Life Church

Mäkká väzba

do 31.05. len za 9,00 €,

potom 9,90€

JENTEZEN FRANKLIN je pastorm zboru Free Chapel v Gainesville, v štáte Georgia, ktorý pravidelne navštevuje 10-tisíc veriacich. Jentezen je vynikajúcim rečníkom a úspešným spisovateľom. Jeho televízny program Kingdom Connection je obľúbený v mnohých krajinách sveta. Je autorom knihy Púšť, ktorá sa stala bestsellerom. V slovenčine vyšla aj jeho kniha Ver, že to dokážeš. S manželkou Cherise majú päť detí.

JENTEZEN FRANKLIN

Ver, že to dokážeš!

Boh má nádherný sen pre tvoj život!

Žiť svoj sen nie je ľahké; vyžaduje si to vytrvalosť, húževnatosť, sebadôveru a vieru v Boha a vo víziu, ktorú vám dal. Autor na základe vlastných skúseností a príkladov biblických postáv, ktoré kráčali za svojimi snami, ukazuje, ako nájsť a žiť Božiu víziu. V knihe sa dočítate, ako premeniť sny na realitu. Okrem iného v nej nájdete:

- päť štádií vízie a tipy, ako nimi prejsť
- čo robiť, keď sa sen zdá príliš vzdialený alebo neuskutočniteľný
- ako bojovať za uskutočnenie sna, kým sa nestane realitou

Mäkká väzba

9,00 €

Naše knihy nájdete vo svojom kníhkupectve alebo si ich môžete kúpiť aj na Tomášikovej 30 v priestoroch Slova života (Tel: 02-20929311). Tým, ktorí nie sú z Bratislavy, odporúčame objednávať cez eshop na www.slovozivota.sk Posielame na dobierku za 2 eurá.

OBSAH

ROZHOVOR S HOSTOM

Nemalo by nám byť jedno,
čo bude s našou krajinou

Marek Machata

str. 4–5

NOVÁ KNIHA

Miluj tak, akoby si nikdy
nebol zranený

Jentezen Franklin

str. 6–7

REPORTÁŽ

Európsky samit lídrov
Slova života v Bratislave

str. 8–9

REPORTÁŽ

Ochutnávká neba na kongrese
pastorov

str. 10

HISTÓRIA KREŠŤANSTVA

George Fox

Spoločnosť priateľov – Kvakeri

str. 11

REPORTÁŽ

Znova zaberme vrchy pre Kráľa
Európska konvokácia opäť
v Bratislave

str. 12

ROZHOVOR

V Európe potrebujeme silné
prorocké hlasy

Lance Wallnau

str. 13–14

ROZHOVOR

Evanjelizovať znamená byť
pripravený zomrieť

Suleman Monzoor

str. 15

VYUČOVANIE

Môžeš zmeniť svoj osud

Peter Čuřík

str. 16–17

REPORTÁŽ

Život, nie smrť

Konferencia mládeže v Brne

str. 18

PRÍBEHY ZO ŽIVOTA

Môj najlepší priateľ Ježiš

Sára Chrobáková

str. 19

REPORTÁŽ / ROZHOVOR

Deň pre Izrael

Svetový pamätný deň holo-
kaustu 2018

str. 20–21

OBYČAJNÍ L'UDIA S NEOBYČAJNOU MOCO

Keď Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, prišiel k svojim učeníkom cez zamknuté dvere a zvolal: „*Pokoj vám!*“ Ak chce Ježiš vojsť do zatuchnutých priestorov našich bolestí, úzkostí a strachov, nepotrebuje dvere, lebo on je dverami (Jn 10:7,9). Ježiš dokáže vojsť aj do tvojej tmavej izby a priniesť ti pokoj, ktorý prevyšuje ľudský rozum. Ježiš povedal: „*Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie tak, ako dáva svet, ja vám dávam*“ (Jn 14:27).

O pár dní na to sa zhromaždili do veľkej dvorany a očakávali zasľúbenie Ducha, ako im to Ježiš predpovedal. Na sviatok Letníc na nich zrazu Svätý Duch zostúpil a všetci začali hovoriť neznámymi jazykmi. Bolo ich len 120 a Biblia hovorí, že „sedeli“. Ale potom, ako ich naplnila Božia moc, po grécky „dynamis“, viac sedieť nedokázali. Z ustrašených rybárov a vyberačov daní sa stávajú dôstojní veľvyslanci Božieho kráľovstva. Sú nebojácni a priami. Peter po prvý raz v histórii smelo ohlasuje evanjelium a Biblia zaznamenáva, že sa obrátilo 3000 ľudí.

Na druhý deň išli na modlitby a pri Krásnej bráne stretli chromého, ktorý žobral. Povedali mu: „*Pozri na nás! Zlata a striebra nemám, ale čo mám, to ti dám; v mene Ježiša Krista, toho Nazaretského, vstaň a chod!*“ Nato chromý muž vstal a začal poskakovať a chváliť Boha. Zástupy ostali v nemom úžase, lebo žobráka dobre poznali; bol totiž chromý od svojho narodenia a mal viac ako 40 rokov! Keď si učeníkov predvolala najvyššia rada, boli šokovaní. Na jednej strane stáli jednoduchí rybári Peter a Ján, ktorí boli „neučení a prostí“, na druhej strane uzdravený človek, ktorý žiaril šťastím a všetkým ukazoval, že môže behať a skákať: „*Keď videli Petrovu a Jánovu odvahu a uvedomili si, že Peter i Ján sú neučení a prostí ľudia, veľmi sa čudovali a spoznávali, že sú to tí, čo boli s Ježišom*“. Aký paradox: Boli iba obyčajnými ľuďmi, a predsa vykonal neobyčajný div. Dr. Lester Sumrall povedal: „*Boh používa iba obyčajných ľudí, preto nás je tak veľa*“. Ale ako ho mohli uzdraviť? A odkiaľ mali takú smelosť? Odpoveďou je moc Ducha

Svätého. Nakoniec aj vysoká rada musela uznať, že Boh cez Petra a Jána urobil nespochybniteľný zázrak: „*Lebo že sa stal zjavný div skrze nich, je známe všetkým, ktorí bývajú v Jeruzaleme, a nemôžeme to popierať*“. Verím, že cirkev znova vchádza do obdobia zjavných divov, ktoré nikto nebude môcť popierať.

Dnes existujú cirkevné kruhy, ktoré majú zlato a striebro, ale nemajú Božiu moc. Nedávno zosnulý evanjelista Billy Graham povedal: „*Keby sme z dnešnej cirkvi odňali Ducha Svätého, 95 % aktivít by sa nezmenilo. Keby sme tak urobili v ranej cirkvi, 95 % aktivít by sa zastavilo*“. Ak cirkev niekedy potrebovala Ducha Svätého, tak práve dnes! Sme povolaní kázať plné evanjelium, ktoré obsahuje aj nádej pre chorých a utlačovaných. Ježiš pre nich nemá iba akúsi tabletu na zmiernenie bolestí, ale skutočnú moc, ktorá dokáže uzdraviť a oslobodiť. Našou zodpovednosťou je odvaha, Božou zodpovednosťou je nadprirodzeno.

Sme ako Mojžišova palica. Mojžiš mal obyčajnú pastiersku palicu, ale len do chvíle, kým sa jej nedotkla Božia ruka. Odvtedy ju Biblia nazýva „palica Božia“. Keď ju Mojžiš vystrel na Červené more, Boh ho rozdelil a Izrael prešiel suchou nohou do zasľúbenej zeme.

Áron mal tiež palicu, ktorej sa dotkol Boh. Palica nadprirodzene zakvitla a neskôr ju uložili do truhly Hospodinovej, ktorá reprezentovala Božiu prítomnosť. Viete, čo všetko truhla obsahovala? 1. Mojžišove dosky s desatorom, pretože Božia prítomnosť je vždy spojená s Jeho Slovom. 2. Mannu, ktorá symbolizuje zaopatrenie, lebo aj keby si v živote prechádzal púšťou, On sa o teba kráľovsky postará. 3. Áronovu palicu, ktorá zakvitla; verím, že je obrazom cirkvi, ktorá chodí v Božej moci a nesie ovocie pre Božie kráľovstvo.

Pripoj sa aj ty k zástupu obyčajných ľudí s neobyčajnou mocou. Stačí, aby si Ježiša pozval do svojho srdca a požiadal Ducha Svätého, aby ťa naplnil. Možno nedokážeme zmeniť celý sveta, ale dokážeme ho zmeniť pre jedného človeka... A potom pre ďalšieho a ďalšieho... Až bude nakoniec celá zem plná Jeho slávy!

Peter Čuřík

Nemalo by nám byť jedno, čo bude s našou krajinou

Marek Machata (35) je čerstvým laureátom Krištáľového krídla v kategórii Filantropia. Od narodenia je ťažko zdravotne postihnutý (DMO). Vyštudoval právo, psychológiu a masmédiá. Šestnásť rokov pôsobí v občianskych združeniach, ktoré pomáhajú zdravotne postihnutým. Má šesť rokov poradenskej praxe ako psychológ, motivátor a kouč. V súčasnosti je prezidentom OZ Imobilio, ktoré stavia rehabilitačné, vzdelávacie a výskumné centrum pre ľudí s postihnutím v Bratislave. Vo voľbách do VÚC bol zvolený za župného poslanca v obvode Bratislava – Ružinov.

MAREK MACHATA

Poznáme ťa ako úprimného a horlivého veriaceho, ale taký si sa nenarodil...

Máš pravdu. Som obyčajný chlapec z bratislavskej Trnávky, ktorý sa narodil s detskou mozgovou obrnou, ťažkým zdravotným postihnutím oboch rúk a nôh. Od detstva som mal blízko k Bohu, chodil som na náboženstvo a do kostola. Avšak túžba spoznať Boha viac prišla až na vysokej škole, kde som mal ako voliteľné predmety judaistiku a hebrejčinu. Počas štúdia na vysokej škole som našiel cestu k Bohu, a keďže mojím spolužiakom bol vedúci mládeže Slova života Tomáš Šimko, celkom prirodzene som v roku 2006 prišiel sem. No a odvtedy som tu – ako zvukár a jeden z lídrov mládeže.

Za rok 2017 si získal *Krištáľové krídlo* v kategórii Filantropia. Je to veľká česť, za čo konkrétne ti ho udelili? Krištáľové krídlo je najprestížnejšie spoločenské ocenenie na Slovensku, je to pocta aj záväzok do budúcnosti. Myslím, že zavážilo, že šestnásť rokov sa venujem práci v združeniach, ktoré pomáhajú zdravotne a sociálne znevýhodneným. Posledné dva roky som túto prácu vykonával bez nároku na odmenu. Nominačný proces je pomerne prísny, pripomína amerických Oscarov. Kvalitných ľudí je každý rok v tejto kategórii veľmi veľa. O to viac si toto ocenenie vážim.

Ako je možné, že napriek zdravotnému postihnutiu dokážeš takýmto spôsobom pomáhať druhým?

Aj keď mám barly a vozík, som pomerne samostatný, za čo vďačím najmä rodičom, ktorí so mnou od malička rehabilitovali. Zvládam samostatne bývať a pracovať, na šoférovanie a pomoc v náročných veciach mám asistenta. Veľa som študoval a stále sa ďalej vzdelávam. Žijeme v dobe, kedy sú vedomosti výhodou. Len sil je niekedy trochu

Žiadna iná generácia nemala takú možnosť ovplyvňovať verejné veci tak ako dnešní 50tníci a ich deti.

menej, akoby si človek prial (úsmev). Tým, že zatiaľ nemám vlastnú rodinu, a v poslednom období ani zamestnanie na plný úväzok, pokiaľ mi to čas a zdravie dovoľí, rád pomôžem tým, ktorí to potrebujú. Hoci dnes je už môj kalendár pomerne plný, pracujem viac ako osem hodín denne, často aj cez víkendy.

V cirkvi, ako je Slovo života, sa hovorí aj o tom, že Pán Boh uzdravuje chorých. Ako sa cítiš v takejto atmosfére so svojim postihnutím?

Som veriaci človek, moja viera nestojí a nepadá na fyzickom uzdravení, hoci neskrývam, že postihnutie človeku život komplikuje. Mnohí čitatelia iste poznajú austrálskeho kazateľa Nicka Vujicica, ktorý sa narodil bez rúk a bez nôh, a pritom káže a motivuje svojou službou dnes už stovky miliónov ľudí po celom svete. Boh nie je automat na žuvačky. Ak si však

môže použiť Nicka s naozaj vážnym postihnutím, o čo viac mňa či ďalších. Hoci nie som dokonalý, verím, že Boh chce požehnať moju vernosť a stabilitu v duchovnom živote.

Vždy si zaujímal o politiku; kedy si začal vnímať, že Ťa Pán Boh do nej volá?

O politiku sa zaujímam presne 20 rokov a vždy som chcel do nej vstúpiť, hoci nikdy som nemal vysnívaný konkrétny post. V minulosti som dostal viacero ponúk kandidovať, no vždy som to odmietol. Posledný rok bol však prelomový, politika sa stala každodennou súčasťou môjho života. Zastupujem ľudí s postihnutím vo viacerých radách, spolupracujem s niekoľkými poslancami NR SR, dokonca aj s pánom prezidentom a jeho kanceláriou. Mám, vďaka Bohu a politike, otvorené mnohé dvere, ktoré boli ešte pred polrokom v nedohľadne.

Úspešnejší sú tí, ktorí sa menej sťažujú a neočakávajú pomoc od štátu či iných.

Si poslancom Bratislavského samosprávneho kraja. Priblíž nám, ako sa to stalo a čo by si chcel v politike docieľiť?

Odporúčili ma kresťanskí lídri, možnosť kandidovať som dostal v širokej bratislavskej koalícii pravicových strán, konkrétne od OĽaNO. Po úspešnej kampani ma zvolili za poslanca. Mojou témou vo VÚCKe je predovšetkým sociálna oblasť – zdravotne a sociálne znevýhodnení, seniori, mladé rodiny s deťmi. Chcel by som dosiahnuť, aby sa všetkým obyvateľom kraja žilo o päť rokov lepšie, špeciálne však týmto skupinám. Napríklad dosiahnuť, aby sme tu otvorili nový Domov sociálnych služieb. Je to veľmi potrebné, starších ľudí pribúda a zmeny v tomto vývoji nemožno očakávať, je tomu tak v celej Európe. Skrátka starneme a treba na to zareagovať.

A čo tvoje osobné plány či ambície?

Mojím cieľom je posunúť sa v politike ďalej, čakajú nás komunálne aj parlamentné voľby. Uvidíme, čo má Boh pripravené. Politiku beriem ako službu ľuďom a dúfam, že budem inšpiráciou aj pre ďalších kresťanov, ktorí uvažujú, či kandidovať alebo sa inak angažovať v politike.

Máš pocit, že sa ľuďom na Slovensku žije z roka na rok lepšie?

V priemere dnes iste máme v peňaženke o čosi viac peňazí ako pred piatimi rokmi. Dnes objektívne patríme medzi TOP 30 krajín na svete, pokiaľ ide o kvalitu života. Ľudia však potrebujú ísť po rovnakej ceste do práce, cestou odprevadiť deti do dobrej škôlky či školy, chcú kvalitnú zdravotnú starostlivosť, pracovné podmienky, služby, potraviny, dovolenku a podobne. Stále máme kam rásť.

Ktoré veci alebo témy sú podľa teba najpálčivejšie a mali by sa v spoločnosti riešiť?

Čitatelia teraz iste očakávajú slová ako vyššie dôchodky či platy (smiech). Myslím si však, že potrebujeme v prvom rade

začať od seba. Človek by mal byť tým najlepším študentom, murárom, upratovačkou, či učiteľkou. Urobiť o niečo viac, než sa od neho očakáva, snažiť sa byť excelentným. Štát či samospráva môžu k tomu prispieť kvalitnou dopravou, cestami, školami, či pracovnými podmienkami, dobrou legislatívou. Avšak podľa mojej skúsenosti, úspešnejší sú tí, ktorí sa menej sťažujú a neočakávajú pomoc od štátu či iných. Tí, ktorí zoberú svoje vedomosti, skúsenosti a talenty a použijú ich tak, aby sa mali lepšie. Či dokonca, aby sa mali lepšie iní – ich okolie, komunita, spoločenstvo, sídlisko...

Mali by sa kresťania viac zaujímať o verejné veci?

Žijeme v strede Európy v slobodnej krajine. Väčšina Slovákov má prácu, zdravie, vzdelanie a má kde bývať. Žiadna iná generácia nemala takú možnosť ovplyvňovať verejné veci tak ako dnešní 50tníci a ich deti. Kresťan môže byť v súčasnosti úspešný ako podnikateľ, učiteľ, politik, či tesár. Nemalo by nám byť jedno, čo bude s krajinou, v ktorej žijeme my a naše deti.

Zoberme si príklady Mojžiša a Izaiáša. Mojžiš vyjednával s Hospodínom a vravel: „Pane, pošli niekoho iného.“ Hospodín sa na Mojžiša za to rozhneval. Izaiáš oproti tomu hovoril „Tu som, Pane, pošli mňa!“

Najviac si na Bohu cením, že nám dal rozum a slobodnú vôľu, je tu možnosť výberu. To, že kvalitní ľudia (a tým slovom „kvalitní“ teraz samozrejme nemyslím len kresťanov) nechcú vstúpiť do politiky, otvára sa priestor pre menej odborne či ľudsky kvalitných politikov. Aj politika je oblasť či územie, ktoré sa dá „zabrať“, ak použijem biblický výraz. Je to oblasť spoločnosti ako každá iná.

Mal by si nejaký konkrétny návod pre tých, ktorí chcú kandidovať či sa len zapojiť do verejného diania?

Prihláste sa v mieste, kde bývate, na trvalý pobyt, pretože tam ide časť vašich daní. Zaujímajte sa o veci verejné. Ak neviete ako inak, zorganizujte trebárs brigádu na svojom sídlisku. Zistite si, kto kandiduje vo voľbách, vyberajte zodpovedne a choďte voliť. Ak aj nechcete kandidovať sami, povzbudte niekoho iného. Pomôžte mu dobrovoľnícky, prakticky, finančne. Povzbudte kresťanov v politike a odporúčajte ich ďalej. A modlite sa. Za politikov, našu krajinu, váš kraj, mesto, či obec.

Otázky kládol Martin Hunčár

Miluj tak, akoby si nikdy nebol zranený

JENTEZEN FRANKLIN

Práve vychádza naša ďalšia knižná novinka od pastora a úspešného autora Jentezena Franklina (v slovenskom jazyku sme od neho už vydali knihu *Ver, že to dokážeš*). Táto kniha (bližšie informácie nájdete aj na str. 2 tohto čísla) sa stala bestsellerom už po zverejnení prvej kapitoly ešte pred vydaním knihy. Autor radí, ako nájsť silu, odvahu a motiváciu milovať tak, akoby nás nikdy neboli zranili. Či chceme alebo nie, zranenia a konflikty sú súčasťou života. Viete ako v takýchto situáciách jednat? Iste vám pomôže aj ukážka z jednej vybranej kapitoly.

Prestaňte počítať krivdy

Pred rokmi ma o poradenstvo požiadala žena so štyrmi deťmi, ktorú manžel opustil kvôli milenke. Keď som jej povedal, že prvým krokom k uzdraveniu je odpustenie, nedokázala to prijať.

„Ale môj manžel si nezaslúži, aby som mu odpustila,“ povedala so slzami v očiach.

„Rozumiem vám,“ odpovedal som. „Áno, spáchal strašnú vec, ktorá vám i vašim deťom spôsobila veľkú bolesť a naozaj si *nezaslúži* odpustenie.“ Na sekundu som sa odmlčal. „A vy si ho zaslužíte?“

Nikto z nás si nemôže odpustenie zaslužiť. Nikto z nás si nemôže zaslužiť Božiu milosť, ktorú Pán dáva zadarmo. Nikto si nemôže nárokovať Božiu dobrotu a milosrdenstvo, ktoré sa obnovujú každé ráno. Nikto z nás si nezaslúži, aby bol milovaný bezpodmienečnou a nekonečnou láskou.

Zistil som, že niekedy nám v odpustení bránia isté prekážky. Viem, že ich je mnoho a každý máme konkrétny dôvod, prečo ťažko odpúšťame. Na nasledujúcich stránkach poukážem na niektoré z nich a vysvetlím, čo odpustenie nie je.

1. Odpustiť *neznamená* zabudnúť na to, čo sa stalo.

Stará fráza „odpustiť a zabudnúť“ je iba polopравdou a mnohých zrejme prekvapí, keď poviem, že Biblia nič také nehovorí.

Odpustiť? Áno! Zabudnúť? Nuž, to je už trochu zložitejšie. Odpustením totiž nestrácame pamäť. Ako možno zabudnúť na to, keď ste partnera prichytili pri nevere? Ako možno z pamäti vymazať spomienku na to, že vás strýko znásilnil? Ako zabudnete na deň, keď vás otec opustil? Ako možno zabudnúť na to, že vám vaše

dospievajúce dieťa vybielilo účet, aby si kúpilo drogy?

Keď niekomu odpustíme, neznamená to, že poprieme to, čo spáchal. Ani nepredstierame, že sa nič nestalo. Stalo sa to a bolo to zlé. Odpustenie nepopiera ani nebagatelizuje závažnosť previnenia.

Neodpustenie však môže spôsobiť ešte hlbšiu bolesť ako samotné zranenie. Ťažoba neodpustenia nás tlačí k zemi; je priťažkým nákladom pre preteky, do ktorých sme povolaní. Neodpustenie vždy vedie k veľkej horkosti, ktorá z nás vysáva pokoj a radosť. Tým, že odmietneme odpustiť, sabotujeme vlastný stav vnútorného pokoja. Naopak, odpustením sa vyslobodíme z mučivých pocitov a môžeme slobodne milovať a naplno žiť v pokoji a radosť.

Keď odpustíme, vďaka Božej milosti si začneme veci pamätať inak.

Zranenie už nebude terčom horkosti, ale mĺnlikom označujúcim, ako

d'aleko sa nám podarilo dostať v procese uzdravenia a ako Boh konal v našich životoch. Odpustenie môže byť záležitosťou okamihu, ale uzdravenie si vyžaduje čas.

Hlavu hore! Jedného dňa sa zobudíme a bolesť zo zrady či opustenosti už nebude prvou vecou, na ktorú pomyslíme. S každým ďalším dňom sa rana zahojí o niečo viac.

2. Odpustenie neoslobodzuje vinníka od dôsledkov jeho činu.

Niekedy odmietame odpustiť preto, lebo si myslíme, že človeku, ktorý nám ublížil, sa to jednoducho prepečie. Chceme, aby sa k svojim činom

Staňte sa členmi klubu 70 x 7!

priznal a niesol za ne zodpovednosť. Možno dokonca túžime, aby trpel tak ako my.

Hlavnou príčinou neochoty odpustiť je túžba po pomste. Utešujeme sa predstavou, že ten, kto nám ublížil, za to zaplatí. V 1. knihe Mojžišovej 27:41 čítame, ako si Ezáv povedal: „Keď príde čas smútku za mojím otcom, potom zabijem svojho brata Jáкова.“ Túžil vyrovnať misky váh dobra a zla.

Odpustiť človeku, ktorý mi zabil niekoho blízkeho, je správne; to však neznamená, že vrah by nemal skončiť za mrežami.

„Milovaní, nepomstite sa sami, ale dajte miesto hnevu. Veď je napísané: Mne patrí pomsta, ja odplatím, hovorí Pán. Naopak, ak je tvoj nepriateľ hladný, daj mu jesť, ak je smädný, daj mu piť. Lebo keď toto urobíš, žeravé uhlie mu zhrnieš na hlavu. Nedaj sa premôcť zlému, ale dobrom premáhaj zlé“ (Rim 12:19-21).

Nie je na nás, aby sme človeka, ktorý nám ublížil, hnali na zodpovednosť. To je v Božích rukách.

Nepremáhajme zlo zlom, ale dobrom (pozri Rim 12:21). Odovzdajme Bohu svoj hnev aj túžbu pomstiť sa. Nechajme naňho, aby súdil a odplatil sa spôsobom, aký uzná za vhodný.

Boh berie pohoršenie vážne. Ježiš dokonca varoval:

„Nie je možné, aby neprišli pohoršenia, ale beda tomu, skrze koho pohoršenia prichádzajú. Lepšie by bolo, keby mu

na šiju zavesili mlynský kameň a hodili ho do mora, než aby zviedol jedného z týchto maličkých“ (Lk 17:1-2).

3. Odpustenie neznamená vždy aj zmierenie.

Keď niekomu odpustíme, to ešte automaticky neznamená, že musíme obnoviť náš narušený vzťah. Niekedy to tak je, ale existujú aj výnimky: niektorí ľudia sú nespoľahliví alebo násilníci a mať s nimi blízky vzťah by bolo nezdorivé.

Povedzme, že ste odpustili človeku, ktorý sa vám nikdy neospravedlní a neprizná si chybu. Odpustiť síce musíte, ale ak Boh neurobí zázrak, ťažko možno počítať s tým, že sa vzťah obnoví.

Ak vás rodič v detstve sexuálne zneužíval, môžete mu odpustiť bez toho, aby ste s ním budovali priateľský vzťah. Ak vás podviedol obchodný partner, odpustite mu, ale v budúcnosti s ním už nemusíte znovu spolupracovať. Nezabúdajte, že Boh vás nestvoril na to, aby ste niekomu slúžili ako fackovací panák. Odpustenie nie je pre toho druhého pozvánkou, aby vám znovu ublížil. Existujú situácie, v ktorých musíte nastaviť pevné hranice.

Nie som vyškolený terapeut a nepoznám vašu konkrétnu situáciu. Ak neviete, ako má vyzeráť zdravé zmierenie, alebo či sa oň vôbec pokúsiť, odporúčam vám vyhľadať radu odborníka.

Žiadna z týchto situácií však neospravedľuje neochotu odpustiť. Ak túžite po zmene, musíte najprv minulosť pustiť z rúk.

Otvorte si srdce. Neodkladajte to na chvíľu, keď tak budete „cítiť“, pretože tá

Odpustenie je záležitosťou rozhodnutia. Rozhodnite sa teda odpustiť.

chvíľu možno nikdy nepríde. Odpustenie je záležitosťou rozhodnutia, nie pocitov. Nečakajte na prílev príjemných emócií, ktoré vás podnietia odpustiť, ale rozhodnite sa to urobiť už dnes. Ak je to možné, spravte to zoči-voči, ale ak sa s dotýčanou osobou nemôžete stretnúť, nech je to medzi vami a Bohom.

Niekedy sa stáva, že človek, ktorý vám ublížil, ani netuší, čo spravil, alebo si odmieta priznať chybu. Odpustite mu aj napriek tomu. Nečakajte na to, kým spozná Ježiša a poprosí vás o odpustenie. K tomu možno nikdy nedôjde. Odpustiť však treba aj napriek tomu.

Tu sú tri praktické kroky, ako odpustiť už dnes:

1. *Otvorte si srdce.* Ak chcete odpustiť, musíte si otvoriť srdce. Bez toho nie je možné uzdravenie.

2. *Prejavte súcit.* Inými slovami, skúste prejsť míľu v topánkach osoby, ktorá vás zranila, pretože nepoznáte pozadie jej príbehu. Pokúste sa oddeliť osobu od jej skutkov – áno, viem, že to nie je ľahké – a prejavte jej súcit. Opäť zdôrazňujem, že to neznamená ospravedľovať, čoho sa dopustila alebo bagatelizovať vážnosť jej činu.

3. *Prepusťte túto osobu z väzenia, ktoré ste jej vybudovali vo svojom srdci.* Vyhlásením typu: „Toto mu/jej nikdy neodpustím,“ ste vinníka posadili do väzenia svojho srdca. Je načas väzňa prepustiť. Možno vám skutočne zlomil srdce, sklamal vašu dôveru alebo vám ublížil, ale ak sa chcete uzdraviť, musíte odomknúť dvere väzenia a nechať ho odísť.

Vynorila sa vám pri čítaní tejto kapitoly z pamäti tvár človeka, ktorý vám ublížil? Boh vám tým chce ukázať, komu potrebujete odpustiť.

Staňte sa členmi klubu 70 x 7! Neodpúšťajte iba raz alebo sedemkrát; rozhodnite sa pre životný štýl odpúšťania. Zmení vám to život.

Nech ste už utŕžili akúkoľvek ranu, je načas prestať sa v nej vŕtať. Rozhodnite sa ísť ďalej. Jednou z nepriateľových najúspešnejších stratégií je do viesť vás k tomu, aby ste sa zameriavali na veci, na ktorých už nezáleží. Prečo by ste

mali premárniť svoj život tým, že sa budete snažiť ospravedlniť to, čo sa stalo v minulosti, ak môžete vykročiť v ústrety Božiemu požehnaniu?

Neutekajte pred odpustením, ale rozbehnite sa k nemu. Odpustenie je skvelým priateľom. Ak si ho vyberiete, uzdraví vám srdce.

Európsky samit lídrov Slova života v Bratislave

Počas prvého decembrového víkendu 2017 sa vo Svätom Juri, neďaleko Bratislavy, uskutočnil Samit európskych lídrov Slova života. V rámci nášho hnutia v Európe to bol historický predel, kedy sme počas tohto trojdňového podujatia hostili 81 účastníkov z 12-tich krajín Európy. Bolo úžasné vidieť jednotu v apoštolskom tíme, ktorý sa za ostatné roky v Slove života sformoval: Joakim Lundqvist, hlavný pastor cirkvi Slova života v Uppsale, Christian Åkerhielm, prezident Word of Life International, Carl Gustaf Severin, evanjelista a mentor pastorov v mnohých národoch a Rune Borgsö, skúsený misionár, ktorý nedávno napísal knihu o daroch Ducha Svätého a koordinuje prácu Slova života v Európe. Okrem Calleho Lilju, ktorý je už po tri dekády skvelým administrátorom misijnej práce, bola súčasťou tímu aj nastupujúca generácia – misionárka Sofia Westerberg, ktorá pracuje s mladými a vo februári 2018 skvelým spôsobom skoordinovala Konferenciu mládeže v Brne. Celý samit pripravil tím pracovníkov Slova života v Bratislave, ktorý odviezol vynikajúcu prácu.

Úspech bez nasledovníkov je zlyhaním

Na samit pricestovali delegáti z Moldavska, Poľska, Rakúska, Belgicka, Švédska, Nórska, Estónska, Ruska, Srbska a Rumunska, najväčšiu časť pochopiteľne tvorili Slováci a Česi.

Christian Åkerhielm hovoril o dôležitosti odovzdania štafety ďalšej generácii. „Ak dosiahneme úspech bez nasledovníkov, zlyhali sme,“ povedal Christian a zdôraznil, že znakom dospelosti je schopnosť premýšľať o ďalšej generácii. Biblický verš z 2 Tim 2:2 „a to, čo si skrze mnohých svedkov počul odo mňa, predkladaj verným ľuďom, ktorí budú schopní učiť aj iných,“ komentoval veľmi zaujímavo:

„Boh ten depozit vložil do Pavla, ale nebolo to niečo, čo Pavlovi patrilo. Podobným spôsobom, na začiatku nášho hnutia, prišlo veľa Božích vecí prostredníctvom Ulfa Ekmana, ale nepatrili jemu. Preto aj vízia, ktorú pre toto dielo prijal – „vybavte Boží ľud slovami viery, ukážte mu duchovné zbrane, naučte ho, ako ich používať a pošlite ich do víťazného boja pre Pána,“ je stále živá a platná.

Christian spomenul aj dôležité historické míľniky Slova života, prielomy v rôznych krajinách a dotkol sa aj dôležitosti „organizácie“ práce. V charizmatických kruhoch môže byť totiž podceňovaná, ale ak sa deje v duchu a s modlitbou, je dielu na prospech. Dôležitosť istej formy práce pri budovaní Božieho kráľovstva prirovnal k starovekým akvaduktom, ktoré umožnili, aby voda tiekla ďalej a dostala sa k ľuďom. Akvadukty vodu nezastavili, len ju správnym spôsobom usmernili. „Potrebujeme sa znova zamerať na

Európu. Pusté mestá, ktoré majú byť podľa Izaiáša 61:4 znova obnovené, sú aj mestá Európy,“ dodal Christian.

DNA Slova života

Rune Borgsö charakterizoval duchovné DNA ako prirodzené vyjadrenie vízie, alebo ako oblasti, ktoré sú pre hnutie charakteristické; v Slove života to je kázanie klasického evanjelia, učenie viery, služba Ducha, misia a jednota. V každom zbere alebo pracovnom tíme je veľmi dôležité budovať kvalitné vzťahy a stanoviť hodnoty či „kultúru“ komunity, ktorú Rune popísal ako „atmosféru, v ktorej pracujeme“. Je dobré položiť si pritom tieto otázky: milujeme jeden druhého? Pozdvihujeme druhých? Sme štedrými lídrami? Sme mužmi viery? Začíname naše stretnutia modlitbou?

V ďalšej časti sme hľadali cesty budúcej spolupráce, hovorili sme o spoločných projektoch či materiáloch, ako napríklad, o príručke pre absolventov dennej biblickej školy, s ktorou by mohli ísť a vyučovať Božie slovo na ďalších miestach. Dôležitou udalosťou posledného júlového týždňa je vždy *Európska konferencia v Uppsale* za účasti tisícov kresťanov z celého sveta; tento rok to bude aj špeciálny *Zájazd do Izraela* (13.-20.6), na ktorom si chceme pripomenúť 70. výročie založenia štátu Izrael.

Otvorené dvere pre pastora Joakima

Joakim Lundqvist je nielen vynikajúcim pastorem, ale v poslednej dobe mu Pán otvára dvere do celého sveta. Ako sám hovorí, „najlepšie dvere sú tie, na ktoré sme neklopali – často preto, lebo sme nevedeli, že existujú – ale Boh nám ich otvoril“. Na jar 2018 bude kázať 20.000-om pastora mládeže v Južnej Amerike, čo bude pravdepodobne najväčšia konferencia svojho druhu v histórii. Nedávno tiež dostal pozvanie prehovoriť na hlavnej nedeľnej bohoslužbe v Soule, v najväčšom kresťanskom zbere sveta, kde ho pri príležitosti oslavy 60. výročia založenia ich zboru pozval pastor Yongii Cho. Joakim zdôraznil, že aj naďalej chceme byť požehnaním cirkvi po celom svete, no zároveň túžime zakladať zbory v rámci cirkevnej rodiny nášho hnutia. Zakladanie nových zborov v Európe je najlepším nástrojom na zachovanie trvalého ovocia a rozvoja Božieho kráľovstva.

Joakim vyučoval z proroka Nehemiáša a hovoril o rôznych bránach, ktoré viedli do Jeruzalema, pričom každá z nich má prorocký význam aj v súčasnosti.

Pastor Peter Čurík mu pre náš časopis položil niekoľko otázok.

Joakim, aké sú tvoje dojmy z tohto samitu?

Tento samit je určite historickým míľnikom v európskom hnutí. Vidíme, ako Boh začína medzi nami konať nové veci. Na našom kontinente čelíme rôznym výzvam: rastie sekularizmus a individualizmus, čelíme problémom migrácie a nárokom islamistov na Európu. Ak však nahliadneme do histórie, práve takéto dni sú vhodnou pôdou pre prebudenie.

V Uppsale robíte fantastickú prácu s mladými ľuďmi. Nedávno ste mali konferenciu pre 2000 tínedžerov. Bolo

úžasné vidieť ich vášň pre Boha. Ako možno osloviť mladých ľudí v sekularizovanom svete?

Existujú dva univerzálne jazyky, ktorým všetci rozumejú: tým prvým je klasické evanjelium. Evanjelium pre dnešnú mládež vôbec nepotrebujeme „zriediť“. Pri organizovaní konferencií a stretnutí mladých sa vôbec nevyhýbame modernému poňatiu a radi používame svetelné a zvukové efekty; avšak jadro nášho posolstva nemeníme. Mladí ľudia tak či tak hľadajú niečo, kvôli čomu by mohli žiť a zomrieť. Zábavu nájdú aj inde, ale najväčším dobrodružstvom je ísť vášnivo za Ježišom. Aj preto často kážeme posolstvá o svätosti a posvätení alebo o cene za učeníctvo.

Druhým univerzálnym jazykom je láska. Mnoho mladých v západnom svete pochádza z rozvrátených rodín a verím, že práve v cirkvi sa majú stretnúť s bezpodmienečnou láskou. Mali by tu nájsť prijatie a duchovných otcov a matky, ktorí ich budú milovať, objímať, modliť sa za nich. Potrebujeme im ukázať, že v nich veríme! Nedávno som vzal 38 mladých z nášho zboru v Uppsale do Egypta, kde som na konferencii kázal takmer 10.000-om arabským tínedžerom, navyše tri milióny ľudí zo Stredného východu nás sledovali naživo. Naši mladí na tejto veľkolepej akcii viedli chvály alebo boli súčasťou modlitebného tímu. Na konci stretnutia sme sa dve hodiny modlili za ľudí. Keď som videl, ako náš tím prúdil v daroch Ducha a horlivo sa prihováral za rovesníkov z Egypta, bol to pre mňa jeden z najkrajších okamihov.

Keď som videl, ako náš tím prúdil v daroch Ducha a horlivo sa prihováral za rovesníkov z Egypta, bol to pre mňa jeden z najkrajších okamihov.

Ako vidíš budúcnosť Slova života?

Ak sa na to pozerám duchovnými, ale aj fyzickými očami vidím, ako nás Boh privádza bližšie jeden k druhému ako rodinu. Máme za sebou náročné roky 2014 až 2016, ktoré si po odchode nášho zakladateľa vyžadovali náročnú líderskú prácu. Toto obdobie je za nami a silno vnímame, ako je Duch Svätý v našom strede. Znova zdôrazňujeme klasické vyučovanie viery, dávame dôraz na misiu, jasne sme zadefinovali svoje teologické východiská ako evanjelikálne a charismatické hnutie a posilnili svoju identitu v tom, čo nás Boh povolal konať. V našom hnutí sa cítim stále viac a viac ako v rodine s otvorenými a budujúcimi vzťahmi.

„V roku 2007 sme vo Svätom Juri usporiadali jedno z najlepších podujatí v našej histórii – ročný kurz pre pastora z Európy. Po desiatich rokoch sme sa stretli na tom istom mieste a bolo radosťou znova vidieť pastora, ktorí sa rok za rokom verne starajú o zverenú prácu, ale tiež novú, nastupujúcu generáciu kazateľov. Myslím si, že highlightami samitu boli: neprehliadnuteľná jednota slúžiaceho tímu, rast pomazania a manifestácia duchovných darov.“

Pastor Peter Čurík

„Ochutnáuka neba“ na kongrese pastora

MEDZINÁRODNÝ KONGRES SLOVA ŽIVOTA 2018

V Gruzínsku, hlavnom meste Tbilisi, sa v marci 2018 stretlo 250 pastora a kazateľov z 28 krajín sveta na treťom Kongrese Slova života (Word of Life International, WOLI). Slovo života je skutočne multikultúrnym hnutím, účastníci pochádzali od Sibíri až po Kanadu, od Indie a Číny, cez Škandináviu, Európu až po Stredný východ a Afriku. Ako po kongrese napísal prezident hnutia Christian Åkerhielm: *„Je to ako ochutnáuka neba, keď sa napriek takej diverzite jazykov a kultúr schádzame ako jeden ľud, aby sme spoločne hľadali Boha a Jeho cestu, ktorou nás chce viesť dopredu“.*

Bolo unikátne počuť svedectvá o tom, čo Boh koná v rôznych krajinách sveta; dokonca aj v krajinách, ktoré sú najmenej zasiahnuté evanjeliom, alebo kde je kresťanská viera prenasledovaná ako v Afganistane, Iraku, Sýrii či dokonca v Severnej Kórei. Bolo pritom skvelé vidieť rôznorodosť darov, ktoré si Boh používa. Na Sibíri a po celom Rusku sú to, napríklad, rehabilitačné strediská, kde stovky narkomanov prežívajú oslobodenie a mnohí z nich sa stávajú úspešným pastormi. Len jedna časť práce Slova života v Rusku,

Odkedy Pán začal konať medzi veriacimi, rozšírilo sa, že Boh v cirkvi uzdravuje chorých.

hnutie Cornerstone (Uholný kameň), založilo 120 takýchto rehabilitačných centier. V Indii, v rámci organizácie „Indian Children“, zas pracujú so sirotami, zakladajú školy a prinášajú humanitárnu pomoc. Na kongrese boli aj vzácní bratia z Azerbajdžanu, ktorí sa pred rokom dostali v Iráne do väzenia, ale po mnohých modlitbách a intervenciách ich zázračne prepustili. Slovo života international je naozaj tým, čo má vo svojej definícii: *„globálne a multikultúrne hnutie so špecifickým zámerom učiť, kázať evanjelium a prinášať prielom a rast Božieho kráľovstva po celom svete“.* Je to veľká rodina s mnohými kultúrami, jazykmi, osobitosťami, ale so spoločnou víziou.

104 uzdravených po uštipnutí hadom

Dovoľte mi, aby som sa s vami podelil aspoň o jedno svedectvo z misijnej práce. Pastor z Indie, z malej dedinky v horách, vyslal v roku 2010 svojich najlepších lídrov do biblickej školy v Kalkate. Keď sa vrátili, začali kázať evanjelium a zakladať zbory. Dnes majú vo svojich zhromaždeniach asi 2000 členov. Mnohí z nich pracujú na ryžových poliach, kde sa vyskytujú jedovaté hady. V tejto oblasti je veľmi slabá zdravotná dostupnosť a nedostatočné vybavenie nemocníc. Uštipnutie hadom je smrteľné a pacienti často zomierajú pri prevoze do nemocnice, alebo preto, že v nemocniciach nemajú sérum proti uštipnutiu. Odkedy Pán začal konať medzi veriacimi, rozšírilo sa, že Boh v cirkvi uzdravuje

chorých. Rodiny preto často dovážajú svojich príbuzných, ktorých uštipol jedovatý had, priamo do cirkvi, aby sa modlili za ich uzdravenie. Niekedy nemajú ani odvoz, a tak volajú pastora na mobil a on sa jednoducho pomodlí cez telefón. Doteraz lekárske potvrdili 104 nadprirodzených uzdravení po uštipnutí jedovatým hadom, a to na základe modlitby v mene Ježiš!

Ak bolo „ochutnávkou neba“ to, že sme sa zišli z mnohých jazykov a národov sveta, a predsa ako jeden ľud, ďalším dôkazom bolo vyliatie Ducha Svätého, ktoré sme na kongrese prežili. Okrem dôležitých rozhodnutí v misijnej práci či biblického objasnenia duchovných povolání a ustanovení do služby v rámci miestnych zborov či regiónov, sme zažili mocný dotyk z neba. Mnohí pastori svedčili o tom, ako po návrate z kongresu začal vanúť čerstvý Boží vietor aj v ich domovských zboroch. Ako povedal Pán Ježiš: je načase, aby sme pozdvihli svoje hlavy, lebo polia, teda národy, sa už beľajú, len ich ťať (Ján 4:35). Verím, že aj pre Európu nastal čas ťatvy!

Peter Čurík

GEORGE FOX (17. STOROČIE)

SPOLOČNOSŤ PRIATEĽOV – KVAKERI

Na britských ostrovoch prebiehala reformácia odlišne od väčšiny ostatných krajín. K odtrhnutiu od Ríma a vzniku anglikánskej cirkvi došlo skôr politicky a misky váh sa nakláňali raz na jednu, raz na druhú stranu. Aj v tomto prostredí sa objavovali osobnosti, ktoré sa v reformačnom úsilí zameriavali v prvom rade na duchovné ciele. Jednou z najvýznamnejších osobností je *George Fox*, zakladateľ hnutia zvaného *kvakeri*.

George Fox pochádzal z rodiny zámožného tkáča, ktorý bol tiež cirkevným správcom na anglickom vidieku. Už v útlom veku túžil po zbožnosti a Biblii. Mal vážnu povahu. Do školy zrejme nechodil, ale naučil sa čítať a písať a rozvíjal aj svoj charakter: „Pán ma naučil byť verným vo všetkom, teda aj vnútorne, t. j. voči Bohu aj navonok voči ľuďom.“ Vyučil sa za obuvníka, ale keď mal 19 rokov, na základe „vnútorného hlasu“ odišiel z domu a začal sa hlbšie venovať štúdiu Biblie, hľadal osvetlenie a usiloval sa o jednoduchý život.

Po troch rokoch nepokojného cestovania po Anglicku, keď mal asi 22 rokov, prežil hlbokú duchovnú skúsenosť, vďaka ktorej dospel ku presvedčeniu, že každý človek dostáva od Boha určitú mieru svetla a ak toto „*vnútorné svetlo*“ nasleduje, dovedie ho k svetlu života. Zjavenie preto nie je obmedzené len na Bibliu, hoci tá je pravým Božím slovom, ale Duch Svätý hovorí k všetkým skutočným učeníkom Ježiša Krista.

O rok neskôr, v roku 1647, začal *verejne kázať*: na tržniciach, poliach, na rôznych zhromaždeniach a niekedy aj v kostoloch po bohoslužbách. Bol presvedčený, že kázanie nemá byť viazané na pozície v cirkvi, ale ktorýkoľvek muž alebo žena môžu byť použiti, ak si ich na to vyberie Boh. Ábel, Noach, Abrahám, Jákob, Mojžiš aj Dávid boli všetci pastiermi, preto by sa formálne vzdelanie nemalo považovať za nevyhnutný predpoklad duchovnej služby. Vonkajšie symboly

sviatostí nie sú len nepotrebné, ale dokonca neraz aj zavádzajúce. Odmietal umelé titulovanie, hoci neupieral úradné tituly, ako napr. kráľ alebo sudca. Ďalšou výraznou črtou jeho učenia bol *pacifizmus*. Fox žil v období veľkých sociálnych nepokojov a vojen. Veril, že kresťan sa nesmie zúčastňovať vo vojne. Rovnako sa stavал aj *proti otroctvu*. Jeho učenie sa, pochopiteľne, odchyľovalo od oficiálnej cirkvi, za čo sa veľa krát ocitol vo väzení. Voltaire o ňom napísal:

Bol to mladík dvadsaťpäťročný, bezúhonných mravov a vo všetkej svätosti blázon. Bol od hlavy po päty oblečený do kožených šiat, chodil z dediny do dediny a brojil proti vojne aj proti kňazstvu. Keby bol kázal len proti bojovníkom, nebol by sa mal čoho báť;

Názov kvakeri pochádza z anglického slova *quake*, čo znamená *triasť sa*, pretože prítomnosť Ducha Svätého sa na ich zhromaždeniach často prejavovala aj fyzickým trasením.

on však napádal cirkevníkov. Čoskoro bol vo väzení. (...) Keď ho prepustili z väzenia, chodil po vidieku s tuctom obrátených; stále kázal proti kňazstvu a z času na čas ho zbili. Jedného dňa bol vystavený na pranieri a odtiaľ rečnil k všetkým s takou silou, že ich päťdesiat obrátil a ostatných tak zaujal, že sa schytili, vytiahli ho z diery, v ktorej bol uväznený, šli vyhľadať anglikánskeho farára, ktorý svojím vplyvom spôsobil, že Fox bol takto odsúdený, a strčili ho na pranier miesto neho. Bol taký drzý, že obrátil aj niekoľko Cromwellových vojakov, ktorí sa potom vzdali zabíjačského povolania a odmietli skladať prisahu.

Foxovi nasledovníci sami seba nazývali *Priatelja*. Názov *kvakeri*

pochádza z anglického slova *quake*, čo znamená *triasť sa*, pretože prítomnosť Ducha Svätého sa na ich zhromaždeniach často prejavovala aj fyzickým trasením. Ich prvé spoločenstvo vzniklo v roku 1652 v severnom Anglicku. Zo začiatku ich zúrívo *prenasledovali*, asi 400 ich zahynulo vo väzniciach, ale ani napriek tomu sa prenasledovaniu nevyhýbali. Ich *misijný zápal* ich zaviedol do Jeruzalema, Indie, Nemecka, Rakúska, Holandska a v roku 1656 prišli tiež do amerického Massachusettsu.

V roku 1666 vstúpil medzi *Priateľov William Penn*, ktorý sa stal jedným z najlepších kazateľov a autorov brániacich kresťanskú vieru. V nasledujúcich rokoch pomohol asi 800 *Priateľom* odcestovať do New Jersey a v roku 1681 dostal od Karola II. územie – Pensylvániu, ktorá sa stala útočiskom prenasledovaných. Vznikla tam prekvapivo moderná atmosféra v nemodernom veku, keďže v neobyčajnej miere ponúkala ekonomické príležitosti, občianske práva a náboženské slobody. Kvakeri prispeli nemalou mierou aj k technickému pokroku a rozvoju školstva. V roku 1947, ako doposiaľ jediné náboženské hnutie, dostali Nobelovu cenu mieru.

Tomáš Počai

Zdroje: Pavel Hanes: *Dejiny kresťanstva*.

Banská Bystrica: Trian, 2017,

Wikipédia – Slobodná encyklopédia

Znova zaberme vrchy pre Kráľa

Pre niekoho mierne kontroverzná akcia, pre iných podujatie, na ktoré nedajú dopustiť. Sloboda, tanec, spontánne modlitby, horliví rečníci, program od rána do noci v športovej hale Elán a ďalšie sprievodné akcie pre deti a modlitebníkov v neďalekej hale Mladosť. Minulý rok, v rámci konvokácie, navštívila Slovensko aj Heidi Baker, ktorá koná úžasnú prácu v Mozambiku, kde sa stará o 7000 detí a založila tisícky kresťanských zborov. O jej živote sa dočítate aj v knihe Rodenie zázrakov z nášho vydavateľstva. Jedným z významných hostí tohtoročnej konvokácie bol Dr. Lance Wallnau, ktorý slúžil slovom aj v nedeľu ráno, keď viaceré zbory v Bratislave a okolí zrušili svoje bohoslužby, aby mohli spoločne uctievať Pána. Na konvokácii sa zúčastnilo okolo 1500 ľudí, čo je síce o niečo menej než vlani, ale napriek tomu to bola jedna z najväčších akcií takéhoto druhu na Slovensku. Pochváliť treba aj organizátorov z Otcovho Domu a Vladka Žáka s mnohými dobrovoľníkmi z viacerých kresťanských zborov.

Tom a Kate Hessoenci, zakladatelia Konvokácie všetkých národov, ktorá bude v Jeruzaleme oslavovať svoje 25. výročie, sú neodmysliteľnou súčasťou konvokácie. V úvode priniesli prorocký pohľad na vzťah cirkvi a Izraela. Tom hovoril o tom, ako šiesti z prvých dvanástich apoštolov išli kázať na Stredný východ a ďalší šiesti na územia dnešnej Európy. Predpovedal, že práve tieto dva kontinenty, ktoré sú v ostatných desaťročiach najmenej zasiahnuté evanjeliom, zažijú v posledných časoch Božie navštívenie.

Ben Fitzgerald je známy vďaka úspešným podujatiám pod názvom *Awakening*, ktoré prebúdajú európskych kresťanov v jej hlavných metropolách, ako je Štokholm, Norimberg, Praha, Amsterdam. Benovo evanjelizačné nadšenie je nákazlivé. V sobotu poobede sme v rámci programu usporiadali radostnú evanjelizáciu priamo na námestí SNP v Bratislave. Okrem tancov a piesní sa k zástupu prihovril Ben Fitzgerald. Začal prekvapujúcou výzvou: „Pridajte sa k nášmu protestu!“ Ešte stále máme v čerstvej pamäti tragédiu, vraždu novinára Jána Kuciaka a jeho snúbenice Martiny Kušnírovej, ktorá otriasla nielen Slovenskom, ale aj celou Európou. Práve

Boh túži nielen po prebudení v cirkvi, ale aj po reformácii v spoločnosti!

námestie SNP sa v ostatných mesiacoch niekoľkokrát za sebou naplnilo desaťtisícami protestujúcich, ktorí vyjadrovali svoj nesúhlas... Ale Ben vo svojej výzve pokračoval: „Tentoraz je však náš protest namierený proti koreňu zla, ktoré stojí za touto vraždou, a tým je hriech“. Potom smelo kázal o vykúpení z večného zatratenia prostredníctvom smrti a zmŕtvychvstania Pána Ježiša Krista. Na večernej evanjelizácii v ŠH Elán Fitzgerald predstavil niekoľkých ľudí z Prahy, ktorí sa obrátili k Pánovi iba pred rokom počas *Awakening* Praha a teraz prišli, aby rozprávali študentom na školách o oslobodení z drogovej závislosti. Evanjelium nesie trvalé ovocie!

Pán sa nás veľmi dotýkal aj pri svedectvách ľudí z moslimských krajín (Suleman Manzoor a Ismail Serinken). Krátko sa prihovril aj Boris Grisenko z Kijeva, z najväčšieho mesiánskeho kresťanského zboru Európy a tiež portugalský pastor Rodrigues Pereira, kde rastú zbory ako huby po daždi. Pereira vedie v súčasnosti jedno z najväčších prebudení v Európe – v Portugalsku založili asi 900 zborov. O rok sa konvokácia uskutoční práve tam. Na pódium sa vystriedalo niekoľko známych hudobných skupín: Drech Band, James Evans Band, Brian Campbell, EsPé a dokonca aj balet z New Yorku. Ak by ste si chceli vypočúť posolstvá, ktoré tam zazneli, sú sprístupnené na www.konvokacia.sk.

Lance Wallnau, jeden z hlavných rečníkov konvokácie, otvoril *Liderský*

samit už vo štvrtok, na ktorom sa zišlo viac ako sto podnikateľov, pastоров a ďalších ľudí, ktorým leží na srdci občianska spoločnosť. Súčasťou samitu boli prednášky a panelové diskusie za účasti mnohých spíkov ako napríklad: Libor Michálek, člen senátu ČR a známy bojovník proti korupcii, komunálny politik a podnikateľ z ČR Zbyněk Passer, europoslanec Branislav Škripek a ďalší lektori zo zahraničia. Podľa ohlasov samit prekonal očakávania jeho účastníkov.

Lance Wallnau je medzinárodným rečníkom s 35-ročnou praxou v podnikovom poradenstve či neziskovom sektore

a je známy ako predstaviteľ siedmich vrchov, teda sfér vplyvu na spoločnosť. Jedným z vrchov je cirkev, potrebuje zažiť prebudenie. Ale čo ďalšie vrchy? Rodina, vzdelanie, vláda, médiá, umenie a zábavný priemysel, podnikanie? Lance spomenul niekoľko afrických krajín, v ktorých sa síce k evanjelickému kresťanstvu hlási viac ako 50% populácie, ale ich krajiny nie sú zmenené. Vrch cirkvi síce zažíva Božie navštívenie, ale ostatné vrchy zostali skoro nedotknuté. Boh túži nielen po prebudení v cirkvi, ale aj po reformácii v spoločnosti!

V Európe potrebujeme silné prorocké hlasy

Prinášame vám redakčne skrátený prepis rozhovoru hlavných rečníkov Európskej konvokácie. Celý rozhovor nájdete na ich facebookovej stránke.

Lance: Ben, ako vidíš situáciu v Európe?

Ben: Európu zvyknú nazývať temným kontinentom kvôli humanizmu a sekularizmu. Toto hodnotenie je pravdivé, deje sa však súčasne aj niečo iné - kresťania si čoraz viac začínajú uvedomovať svoju zodpovednosť za Európu. Kedysi sa z nej odchádzalo na misie, dnes s plnou vážnosťou uznávame, že sa stala misijným kontinentom. Kresťania sa usilujú osloviť evanjeliom vlastné rodiny a zasiahnuť mestá a národy na každej úrovni. Výsledkom toho je spolupráca cirkví na evanjelizáciách a ich ochota odložiť bokom svoje „egó a logá“.

Lance: Aké rozdiely vidíš medzi európskymi krajinami?

Ben: V západnej Európe existuje mnoho krajín, ktoré majú na svojich zástavách kríž, čo poukazuje na ich judaisticko-

kresťanský základ. Napríklad, Švajčiarsko má vo vlajke symboliku bieleho kríža a červenej krvi. Dnes tam však silnie sekularizmus. A potom sú tu krajiny strednej Európy s komunistickou minulosťou.

Lance: Osobne verím, že Boh bude konať práve v tých menších „zabudnutých“ krajinách. Väčšinou sa spomínajú krajiny ako Nemecko,

Anglicko či Francúzsko, bohaté krajiny, kde je veľké HDP. Ale Boh bude pozdvihovať práve tých „slabých“. Pán mi povedal, aby som začal práve medzi nimi, pretože to sú miesta, kde môže evanjelium preraziť. Tieto krajiny už totalitu prežili, rovnako veľa prenasledovania, útlaku a zastrasovania. Pán videl toto utrpenie a odpovedá naň svojím prebudením.

Akú máš ty skúsenosť s rôznymi európskymi krajinami?

Ben: Veľmi túžime po tom, aby sa Ježiš v Európe oslávil. V Štokholme, silnom ateistickom meste vo Švédsku, sa na prekvapenie mnohých zaplnil veľký futbalový štadión. Podobný úspech sme zažili aj v Nemecku, v Norimbergu sa zhromaždilo 27.000 ľudí. Nasledovala Praha. Tam nás varovali, že to nebude ľahké. V celej Českej republike je vraj menej znovuzrodených kresťanov než v jednej provincii Afganistanu. Problém bol aj so spoluprácou zborov, ale verím, že keď vám dá Boh niečo na srdce, tak to nakoniec bude fungovať.

Lance: Spomínaš si na nejaké konkrétne svedectvo?

Ben: Keď videl istý duchovný poradca z Českej republiky, koľko ľudí reagovalo na výzvu prijať Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa, plakal. Pýtali sme sa ho, prečo ho to tak dojalo. Odvetil: „Tých ľudí tu vpredu je viac než v celej mojej cirkvi!“

LANCE WALLNAU

BEN FITZGERALD

Lance: Tak, ako mi Boh povedal, že Donald Trump bude americkým prezidentom v čase, keď tomu nenasvedčovali prieskumy verejnej mienky, podobne vnímam, že stredo-európske národy budú národmi „oviec“ (viac o tom zaznelo v jeho prednáške, tu je narážka na Mt 25:32. „*Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy. On oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeluje ovce od capov,*“ pozn. redakcie).

Verím, že Boh ich pozdvihne a naplní sa na nich Izaiášovo proroctvo 45:3. „*Vydám ti poklady ukryté v temnotách a cennosti zo skrýš, aby si vedel, že ja som Hospodin, Boh Izraela, ktorý ťa volám po mene.*“ Súvisí to aj s napĺňaním Veľkého poslania, pretože sme síce zvyknutí kázať evanjelium, ale dostatočne nezasahujeme médiá, systém vzdelávania a nemáme dosah na politiku. Cirkev musí byť pripravená preniknúť do jednotlivých oblastí evanjeliom tak, ako sme to spomínali na zhromaždeniach konvokácie (vyučovanie o siedmich vrchoch, ktorými sú náboženstvo, biznis, umenie, médiá, vzdelanie, rodina a vláda, pozn. redakcie).

Ben: Tajomstvo evanjelizácie nespočíva v tom, že sa urobí len nejaká veľká kampaň. Ide o to, aby sa evanjelium dostalo všade, napríklad aj do reštaurácií, tam, kde bežne stretávame ľudí. Ak by sa kresťania naozaj zobudili a začali toto praktizovať, a to bez ohľadu na ich cirkevnú príslušnosť, znamenalo by to veľký prielom.

Kresťanstvo nesmie zostať v ústraní. Sme v podstate „rebelským“ hnutím. Protestujeme proti diablovi a hriechu.

Lance: V týchto dňoch sa evanjelium dostáva aj ku známym osobnostiam či k rockovým hviezdám. Je to však pre nich zároveň komplikované, čo môžem zhodnotiť z prvej ruky podľa toho, čo sa deje u nás v Amerike. Takíto ľudia, ak prijmu Krista, platia vysokú cenu, niekedy stratia svoj biznis, inokedy sú ohováraní zvlášť v ľavicových médiách atď. A potom prídu do cirkvi, kde je veľa nezrelých veriacich, ktorí chcú akurát ich podpis, fotku alebo peniaze na svoj projekt, prípadne sa

ich snažia dotlačiť k tomu, aby nakrútili nejaký film podľa ich scenára.

Ben: Áno, súhlasím, aj v tejto oblasti musí cirkev dozrieť, aby sa v takýchto situáciách vedela správne zachovať.

Osobne verím, že Boh bude konať práve v tých menších „zabudnutých“ krajinách Európy.

Lance: V Európe sa niečo zásadné deje aj medzi bežnými ľuďmi, ktorí sú unavení z populizmu. Dôkazom toho sú, napríklad, výsledky volieb v Taliansku, či protesty tu na Slovensku, kedy ľudia spontánne zareagovali na vraždu novinára Kuciaka, ktorý odhaľoval napojenie mafie až na vládne kruhy.

Ben: Mám pocit, že ľudia v Európe rebelujú aj voči nadmernej kontrole. Je dobré, ak to vedú vyjadriť slušne. To, čo však v Európe urgentne potrebujeme, sú silné prorocké hlasy. Chce to Božích mužov, ktorí budú nebojácné prorokovať k národom a vládam.

Lance: Proroci tiež pomáhajú určiť identitu jednotlivých národov. Prečo je ich na Slovensku menej ako inde vo svete?

Ben: Myslím si, že to má na svedomí ešte komunizmus, ktorý sa cielene snažil ľudí umlčať. Niečo z toho ešte zostalo aj v cirkvi.

Lance: Kresťanstvo nesmie zostať v ústraní, byť potichu. Sme v podstate „rebelským“ hnutím. Protestujeme proti diablovi a hriechu.

Ben: Presne tak. A budeme v tom pokračovať. Nedávno som sa vrátil zo Sibíri v Rusku, najbližšie sa chystám do rodnej Austrálie a budúci rok usporiadame *Awakening Europe* na veľkom štadióne vo Viedni. To najdôležitejšie zo všetkého však nie je organizácia tých podujatí, ale Ježišova láska. Túžime po tom, aby ju všetci osobne zažili. Chceme, aby sa tisíce ľudí obrátili k Bohu. Mám veľa známych, ktorí sa každé ráno o piatej modlia, aby bola Európa spasená. Navonok to vyzerá s týmto kontinentom ešte stále zle, ale medzi kresťanmi sa už začali diať veľké zmeny.

Evanjelizovať znamená byť pripravený aj zomrieť

SULEMAN MONZOOR

Suleman Monzoor pochádza z Pakistanu, niekoľko rokov žil vo Švédsku ako misionár, v súčasnosti vedie kresťanskú humanitárnu organizáciu Rapha mission pôsobiacu v nebezpečných moslimských krajinách. S manželkou Tinou majú tri deti. Prihovoril sa nám aj na konvokácii, všetkých oslovila jeho smelosť a odovzdanie sa Bohu.

Suleman, často cestuješ do Pakistanu, môžeš priblížiť našim čitateľom, čo sa v tejto krajine deje?

Veriaci zažili veľa prenasledovania, niektorí aj zomreli alebo prišli o majetky. Máme tam Taliban a rôzne iné teroristické organizácie. Dôležité je, aby sme sa zamerali na Pána a nie na náš strach, pretože ako kresťania sa stále priveľmi pozeráme na okolnosti. Boh však nepodlieha okolnostiam. V poslednej dobe sme sa veľa modlili, postili a hľadali Jeho moc. Bez nej dokážeme v takýchto podmienkach len ťažko svedčiť. Ak nemáš Božiu moc, si ustráchaný. A naopak, ak ju máš, nebojíš sa nikoho a ničoho.

Takže ty sa nebojíš smrti?

Nie. Už som pôsobil v Afganistane, v Kandaháre, druhom najväčšom meste považovanom za najnebezpečnejšiu oblasť, kde má sídlo aj Taliban; žil tam dokonca aj Usáma bin Ládín. Práve tam sme si založili základňu našej služby. Pán nás k tomu povolal, tak sme Ho poslúchli.

Ak nemáš Božiu moc, si ustráchaný. A naopak, ak ju máš, nebojíš sa nikoho.

Koľko kresťanov žije v Afganistane a Pakistane?

V Afganistane ich je okolo milióna a v Pakistane už niekoľko miliónov. Ešte pred dvadsiatimi rokmi bolo v Afganistane len niekoľko stoviek veriacich! Presné čísla vám nepoviem, pretože ich nikto ani nevie; v moslimských krajinách sa nedá ku kresťanskej viere ľahko nepriznávať.

Možno tam teda nejako evanjelizovať?

Karachi bolo zatvorené pre evanjelium. Mal som na srdci niečo tam urobiť, stretal som sa s rôznymi vedúcimi, spolu sme cestovali po meste a ja som len plakal a plakal. Začali sme sa za mesto prihovárať. A potom sme sa stretli s pastormi a oznámili im náš plán, že chceme pred Vianocmi zorganizovať pochod pre Ježiša spojený s rozdávaním DVD, literatúrou a distribúciou jedla. Najskôr sa na nás pastori nahnevali, ale potom sa jeden z nich postavil a povedal: „Pod'me zomrieť pre Krista!“

Ako to myslel?

Urobiť verejnú kresťanskú akciu v týchto podmienkach

znamená riskovať život.

Pre vás je to o prekonaní neochoty, strachu a únavy, ale pre nás evanjelizovať v moslimských krajinách znamená byť pripravený zomrieť. Postupne sa k tomu pastorovi pripojili ďalší a ďalší so slovami: „Nuž čo, aj tak raz zomrieme. ☺“ Mesto nám poskytlo policajnú ochranu, dokonca aj armáda nás chránila pred samovražednými útočníkmi; a keď sme vyšli do ulíc, pripojili sa tisíce ľudí. Nikdy by sa neodvážili vyznať vieru, ale keď videli našu smelosť a to, čo sa v meste deje, neostali bokom. Autority zostali v šoku, koľko kresťanov tu vlastne žije! Celé mesto bolo akoby ochromené. Cítili sme sa ako v jame levovej, do ktorej hodili Daniela. Nikto nám neublížil.

To je úžasné. Podarilo sa ti tam rozbehnúť aj nejaké iné aktivity?

V Pakistane mám detský domov, ktorý navštevuje 38 detí. Zachraňujem ich tak, že ich kupujem od organizácií, ktoré zneužívajú siroty a robia z nich samovražedných atentátnikov. Pán sa stará, peniaze vždy nejako prídu. Momentálne pracujem na projekte, kde budú môcť žiť stovky takýchto detí.

Ako je možné, že sa deje takáto nespravodlivosť? Vláda o tom nevie?

Tuší to, ale dostatočne razantne proti tomu nezasahuje. Pán nám prostredníctvom jedného človeka daroval veľký pozemok, na ktorom pre tieto deti stavíme budovu. Bol to zázrak, on ho spočiatku ani nechcel predať. Ale keď počul náš príbeh, došlo ho to a nedokázal odvtedy dobre spať. Raz mi doma zaklopal a povedal, že mi pozemok daruje.

Počul som, že si navštívil aj Somálsko. To je tiež veľmi nebezpečná krajina...

Áno, veľmi. Mal som sa tam ísť modliť a zároveň priniesť humanitárnu pomoc núdznym. Keď som to oznámil v jednej cirkvi, nestačil som sa čudovať, koľko som toho dostal na cestu.

Čo by si rád odkázal kresťanom v Európe?

Netúžte po úspechu, hľadajte najskôr kráľovstvo Božie a všetko ostatné vám bude pridané. Povzbudzujem všetkých, aby sa horlivo modlili. Neverím, žeby sa 20 rokov nemalo nič diať. Modlite sa, Boh k vám bude hovoriť a potom urobte všetko, čo vám povie. Zmena určite príde.

So Sulemanom sa rozprával Martin Hunčár

Môžeš zmeniť svoj osud!

PETER ČUŘÍK

„V Jeruzaleme pri Ovčej bráne bolo jazero s hebrejským menom Betezda, s piatimi prístrešíami. Mnoho chorých ležalo v nich slepých, chromých, vychradnutých, ktorí čakali, až sa voda pohne, lebo z času na čas anjel Pánov zostupoval na jazero a zvril vodu; a ten, kto prvý vošiel do zvířenej vody, ozdravel, nech ho akákoľvek choroba trápila“ (Jn 5:2-4).

Nie je to fascinujúci príbeh? V Jeruzaleme bolo isté jazero, okolo ktorého sa zhromažďovalo množstvo chorých ľudí, dokonca aj s takým postihnutím ako slepota či ochrnutie. Keď tam zostúpil anjel Boží a začal čerť vodu, ktokoľvek do jazera vošiel, ozdravel, a to bez ohľadu na to, akou chorobou trpel. Počul si dobre! Nezáležalo na tom, čo sužovalo jeho telo alebo dušu, keď vošiel do tej vody, bol dokonale uzdravený.

Slovo Betezda sa z hebrejčiny prekladá ako **dom milosrdenstva** alebo **rezervoár milosti**. To jazero symbolizovalo Ježiša Krista, o ktorom apoštol Ján povedal: „*A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu ako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy*“ (Jn 1:14). Preklad prof. Roháčka je tu veľmi presný. Ježiš bol Slovom, ktoré sa stalo telom a „stánilo“ medzi nami. Usiluje sa o doslovný preklad originálu a zobrazenie toho, že tak, ako kedysi stánok na púšti reprezentoval Božiu slávu, Ježiš je stánkom a nositeľom Božej slávy v Novej zmluve. Ján o Ňom povedal a „*hľadeli sme na Jeho slávu... a bol plný milosrdenstva a pravdy*“.

Raz sa cez zástup tlačila žena, ktorá 12 rokov trpela výtokom krvi a napriek tomu, že všetok svoj majetok minula na lekárov, jej stav sa stále len zhoršoval. Vďaka Bohu za lekársku starostlivosť, no aj tá má svoje limity. Žena sa však nevzdala. Povedala si: „*Len keď sa Ho dotknem, budem uzdravená!*“ Nakoniec sa davom pretlačila a uvidela pred sebou rabína, o ktorom išiel chýr, že je Mesiášom. Potajomky sa ho dotkla a krvotok okamžite prestal. Dokonca úplne stačilo, že sa dotkla iba „*lemu jeho rúcha*“ a Ježiš v sebe poznal, že „*vyšla z neho moc*“ (Mk 5:30). Čo sa vlastne stalo? Trpiaca žena sa vierou ponorila do rezervoára milosti a bola okamžite uzdravená!

Biblia zvykne v podobných príbehoch zanechať meno uzdraveného. Boli to autentické životy a často

známe „firmy“ vo svojej komunite, ako napríklad slepý žobrák Bartimeus, bohatý a vysoko postavený Zacheus či prostitútka Mária Magdaléna, z ktorej vyhnal sedem démonov a potom jej dal milosť, aby ako prvá zvestovala Jeho zmŕtvychvstanie. Meno ženy s krvotokom však nepoznáme. Verím, že preto, aby si každý z nás mohol do jej príbehu dosadiť vlastné meno. Keď sa pretlačila zástupom a dotkla sa Ježiša

Nech je tvoj príbeh akýkoľvek, rezervoár milosti je aj pre teba dostatočný.

vierou, vyhlásil: „*Ženo, chod' v pokoji, tvoja viera ťa uzdravila!*“ To musela byť radosť a úľava! Vo vtedajšej kultúre krvotok ženu izoloval od spoločnosti a keď prechádzala mestom, musela kričať: „*Nečistá, nečistá!*“ Po dlhých 12-tich rokoch bolesti a ponižovania ju Ježiš obnovil a vrátil jej stratenú dôstojnosť. O tomto zázračnom uzdravení sa iste veľmi rýchlo rozšíril chýr po celej krajine a len o kapitolu ďalej čítame: „*A kamkoľvek išiel do dedín alebo do miest alebo do domov na poli, na tržiskách kládli nemocných a prosili ho, žeby sa aspoň lemu jeho rúcha smeli dotknúť, a všetci, ktorí sa ho dotkli, boli uzdravení*“ (Mk 6:56). Už to nebol iba ojedinelý prípad ženy s krvotokom, ale každý, kto sa dotkol lemu Jeho rúcha, ozdravel. Jazero milosti je tu pre každého z nás!

Či chceš byť zdravý?

Vráťme sa ku rybníku Betezda. Ježiš tam pristúpil ku človeku, ktorý sa 38 rokov

nemohol postaviť na nohy a dal mu zvláštnu otázku: „*Či chceš byť zdravý?*“

Ak v našom živote niečo trvá príliš dlho, nedokážeme si predstaviť, že sa to môže zmeniť. Henry Ford povedal: „*Či si myslíš, že sa to dá, alebo si myslíš, že sa to nedá, väčšinou sa nemýliš*“. Príliš veľa ľudí sa uspokojí so svojim status quo. Rezignujú v živote. Ak si myslíš, že sa to nedá zmeniť, tak sa, žiaľ, nemýliš. No ak začneš veriť, že sa tá istá situácia zmeniť

dá, takisto sa nemýliš! Zvlášť vtedy, keď pri tebe stojí Spasiteľ sveta, ktorý povedal, že u Boha je všetko možné.

Luteránska cirkev v Helsinkách dostala pozemok na stavbu Božieho chrámu. Jediným problémom bolo, že na pozemku stál obrovský skalný masív. Jeho odstránenie by bolo bývalo veľmi nákladné či dokonca nemožné, preto stavebné práce zastavili. Ale napokon dostali nápad: „*Čo keby sme skalu neodstránili, ale kostol postavili do jej vnútra?*“ Nakoniec tak aj urobili a dnes je „Rock Church“, ako chrám nazvali, jednou z najväčších atrakcií Helsínk, ktorú ročne navštívi pol milióna turistov. Navyše granit, z ktorého je skalný masív, ponúka nevídané akustické možnosti; aj preto chrám využívajú na usporiadanie tých najlepších koncertov v krajine.

Boh si môže použiť tvoje „nemožné“ situácie na to, aby sa oslávil. Aj my máme od Boha zasľúbené pozemky, no sú „obsadené“ horami, ktoré na prvý pohľad nedokážeme zdolať. Možno si sa

sklamal v ľuďoch, alebo si v živote príliš často sám zlyhal. Nezostaň však ležať v prachu svojej frustrácie alebo letargie; Ježiš ťa pozýva, aby si sa umyl v jazere milosrdenstva. Počúvaj toto: „*Nesúd' človeka podľa jeho zlyhaní, ale podľa toho, čo s nimi urobil*“. Každý z nás má za sebou nejaké neúspechy. Jediný, kto nikdy nezlyhal, je ten, ktorý sa o nič nepokúšal. Ale potom vlastne zlyhal na celej čiare tým, že sa o nič nepokúšal... Otázkou nie je, či sme padli, ale či sme dokázali znovu vstať. Nedokážeme zmeniť svoju minulosť. Za niektoré veci nesieme zodpovednosť, iné sme dostali

odpovedal: „Ale aj tú treba kosiť“. Postav sa zodpovedne k životu, ktorý si dostal a Boh sa v ňom dokáže osláviť.

V istom hoteli pristúpilo ku klavíru 5-ročné dievčatko a začalo ťukať do kláves. Tá hudba sa nedala počúvať, ale všetci hostia to prijali s porozumením ako milú príhodu. Potom k dievčatku pristúpil starší pán a začali spolu hrať duet. Do jej náhodných úderov dokázal vkladať také tóny, že to spolu ladilo ako krásna symfónia. Ľudia ich odmenili burácajúcim potleskom. Ten klavirista sa volal Alexander Borodin, autor opery knieža Onegin a dievčatko bolo jeho

Vstaň, vezmi svoje lôžko a chod'! Ježiš nakoniec chromému prikázal: „*Vstaň, vezmi svoje lôžko a chod'!*“ Ježiš dokáže zmeniť tvoju porážku vo víťazstvo a tvoje prekliatie na požehnanie. On dokáže zlomiť obmedzenia, ktoré ti bránia kráčať so vzpriamenou hlavou v dôstojnosti, pre ktorú ťa stvoril. Neostaň ležať vo svojich limitáciách. Dovoľ Ježišovi, aby ti dal druhú šancu. On ťa môže zdvihnúť aj z toho najväčšieho bahna a dať tvojmu životu nový zmysel.

Viete si predstaviť radosť toho chromého? Dlhých 38 rokov nechodil! A odrazu je zdravý a má pred sebou novú budúcnosť! Je zvláštne, že súčasťou Ježišovho príkazu bolo, „vezmi svoje lôžko“. Ten chromý chodil s obrovským nadšením po celej Galilei s posteľou pod pazuchou. Myslím si, že ľudia reagovali veľmi spontánne: „Čo tu chodíš s tou posteľou?“ A on im mohol rozpovedať ten najúžasnejší príbeh svojho života: ako stretol Ježiša Krista, ktorý mu dal novú budúcnosť.

Prajem ti, aby si aj ty mal takéto lôžko, ktoré bude provokovať otázky. Možno tým lôžkom budú dlhy, z ktorých ťa Ježiš oslobodil, smútok, ktorý z teba sňal alebo choroby, z ktorých ťa zázračne uzdravil. Nech je tvoj príbeh akýkoľvek, rezervoár milosti je aj pre teba dostatočný. Všetkým bude jasné, že do tvojho života musela zasiahnuť vyššia moc; len nezaбудni ľuďom povedať, že to bol Ježiš Kristus.

Nesúd' človeka podľa jeho zlyhaní, ale podľa toho, čo s nimi urobil.

do vienka. Ale bez ohľadu na to, či to bolo 12 rokov alebo 38, bez ohľadu na to, či tam stojí skalný masív alebo iní „obri“, ktorí obsadili tvoj pozemok, je najvyšší čas na to, aby si vošiel do jazera milosrdenstva a „zmenil svoj osud“.

Pane, nemám človeka!

Ten chromý človek reagoval klasickou výhovorkou: „*Pane, nemám človeka!*“ (Jn 5:7). Je ľahké, no zároveň veľmi plytké neustále hľadať obetného baránka, alebo ukazovať prstom na iných. Možno si nemal dostatok lásky v rodine, alebo si nemal takú východiskovú pozíciu ako ten, o ktorom si myslíš, že sa má v živote dobre. Možno dokonca závidíš svojmu blížnemu a povieš si, že „jeho tráva je zelenšia“. Nieкто na to múdro

dcérou. Dovoľ Ježišovi, aby si prisadol ku tvojmu klavíru a uvidíš, čo dokáže urobiť s tvojou melódiou!

Ved' aj strom má nádej, ak ho vytnú, ešte vyrastie a jeho výhonok nezanikne. Ak aj jeho koreň zostarne v zemi a jeho kmeň odumrie v prachu, len čo zacíti vodu, vypučí a ako priesada vyženie mládnik“ (Job 14:7-9).

Možno si ako ten strom. Nielenže ho vyťali, ale jeho koreň dokonca v zemi zostarol a kmeň už odumrel v prachu. Biblia však predsa hovorí, že aj taký strom má nádej. Jeho výhonok nezanikol a znova vyhnal mládnik. Vieš ako sa ten proces začne? „*Len čo zacíti vodu, vypučí!*“ Je načas, aby si aj ty znova zacítil vodu Ducha Svätého, jazero milosrdenstva.

Život, nie smrť

KONFERENCIA MLÁDEŽE V BRNE 2018

Konferencia mládeže 2018 v Brne sa niesla v duchu témy „ŽIVOT, nie smrť“. Už desiaty ročník zorganizovali české cirkvi: Slovo života a Cesta života. Pre nás mladých z bratislavského zboru Slova života sa pomaly ale isto stalo tradíciou, že sa na nej snažíme každoročne rok zúčastniť aspoň na jeden deň. Svoje zastúpenie sme nemali iba ako poslucháči, ale do bohatého programu prispeli viacerí mladí z nášho zboru. Tomáš Šimko viedol seminár na tému „Všetko má svoj čas“, Marek Machata sa podelil o svoje skúsenosti začínajúceho politika a Ester Horváthová ponúkla kreatívne lekcie z divadla.

Som rada, že sa môžeme zúčastňovať na konferencii mládeže v Brne. Je to úžasná príležitosť viac spoznávať Boha a vytvárať si nové vzťahy s mladými ľuďmi. Bola som tam už po tretíkrát a zakaždým je to požehnanejšie. Počas celej konferencie (boli sme tam v piatok a sobotu) Boh potvrdzoval veci, nad ktorými som niekoľko dní predtým rozmýšľala.

V piatok bol mimoriadne bohatý program. Tomáš Šimko mal ráno slovo o tom, že všetko má svoj čas, a to čo v mojom vnútri rezonuje až doteraz je, že Boh si nevšíma vonkajšok, ale srdce človeka. Pre mňa bolo veľmi povzbudzujúce ako sú mladí ľudia otvorení počúvať a rečníci k nim mohli hovoriť o dôležitosti.

Na konferencii sme zažili naozaj nádherné chvíle, ale ešte dôležitejšie než konferencia, sú „pondelky“. Je to čas, kedy sa vrátíme domov, ideme do škôl, do práce... a to, čo sme prijali od Pána potrebujeme preniesť do bežných momentov života. Jedným z bonusov bežného týždňa sú pravidelné stretnutia mládeže, ktoré sme u nás v Bratislave nazvali Spark. :-)

tých oblastiach života veľmi priamo. Na jednom zo seminárov o vzťahoch, spíker hovoril o dôležitosti strážiť si svoje srdce a túžby a neísť podľa „poriadku“ tohto sveta, ktorý hovorí, že najprv sex a potom chodenie. Tento seminár viedol

Peter Slaný, ktorý už roky pracuje ako lektor a v súčasnosti aj ako riaditeľ organizácie ACET SR, ktorá sa snaží robiť viac než len osvetu medzi mladými ľuďmi v alarmujúcich témach, ako sú: drogy, sex, vzťahy, domáce násilie...

„Chod' a voľ si život každý deň!“

Zahraničným hosťom konferencie bol Gabriel Eurell zo Švédska. Gabriel je jedným z vedúcich mládeže a hudobnej skupiny chvál, zároveň pracuje v mediálnom tíme cirkvi Slovo života v Uppsale. Cestuje po Švédsku a Európe, aby mladých aj dospelých motivoval v oblasti líderstva. Na seminári o chvále sa ma veľmi dotýkalo, keď

hovoril o tom, že uctievanie je zbraň, ktorú Boh vložil do našich úst. Bez ohľadu na to, či sme vynikajúci speváci alebo nie, uvoľňujeme moc, keď uctieujeme Pána úprimným srdcom; preto premýšľajme o slovách, ktoré spievame.

Jedným z hlavných organizátorov konferencie bola Sofia Westerberg, ktorá sa na pol roka presťahovala do Brna, aby aj takýmto spôsobom podporila prácu s mládežou. Vo Švédsku sa podieľa na vysielaní mladých na misie, mno-

ho rokov bola vo vedení práce s mládežou a viedla dievčenskú skupinu. Jej záujem o mladých bol neprehliadnuteľný a chytľavý.

Ďalšími spíkrami boli Petr Petrášek (pastor zboru Cesta života), Lukáš Targosz (pastor cirkvi Element v Hradci Králové), Jiří Němec (druhý pastor zboru Slovo života) či Radek Pospíšil (lektor Acet v ČR).

Piatkový večer sa končil chválami s kapelou ESPÉ, kde bola naozaj veľká Božia prítomnosť. Bolo naozaj úžasné vzývať a vyvyšovať Pána s davom mladých ľudí.

V sobotu sme mali vynikajúci čas počas obeda s lídrami. Gabriel nás povzbudzoval, že sa máme usilovať o rast učeníkov a budovať tímy. Jednou zo silných výziev konferencie, ktorá od neho zaznela, bolo: „Chod' a voľ si život každý deň!“

Anamaria Pavelka (a Janka)

Môj najlepší priateľ Ježiš

Sára vyrastala vo veriacej rodine, ale jej cesta k Bohu nebola jednoduchá. Zlom nastal pred dvoma rokmi, keď sa rozhodla ísť študovať na dennú biblickú školu do Švédska. Dnes je Ježiš zmyslom jej života, v zbore Slovo života v Bratislave pomáha v službe deťom a študuje architektúru, čo bol jej dávny sen.

Narodila som sa v Bratislave, vyrastala som v zdravom prostredí, obklopená láskou a prijatím. Od detstva som s rodičmi a ďalšími tromi súrodencami navštevovala zbor Slovo života. Viera a existencia Boha boli pre mňa vždy veľmi prirodzené. V detstve som bola veľmi hravá a mala rada všetko, čo bolo spojené s kreatívnou činnosťou a zvieratami.

Ako som sa hľadala

Počas dospievania rástla vo mne prirodzená túžba nájsť odpoveď na otázku kto som. Moja cesta hľadania sa vybrala rôznymi smermi, no nie vždy tými správnymi. Obklopila som sa nesprávnymi ľuďmi a zamotala sa v nezdravých vzťahoch a priateľstvách. Zlé rozhodnutia sa začali nabaľovať a ja som zrazu nevedela, ako som sa ocitla na mieste samoty. Hoci som mala okolo seba veľa ľudí, veľa záľub a tvár usmiatu, stála som na mieste prázdnoty, na mieste smútku. Nič z toho, čo mi tento svet ponúkal, mi odrazu nestačilo. Vo vnútri som pociťovala dieru, ktorú som nevedela uspokojiť, ani nasýtiť.

Možno to znie ako klišé: sama som totiž fráz o prázdnote, ktorú zaplní len Boh, počula v živote viac než dosť. No nikdy som im úplne neporozumela až do momentu, kým som sa v tom sama neocitla. Pritom tu po celý čas bol niekto, kto pri mne vždy stál a ponúkal mi svoju pomocnú ruku. Ja som ho však opakovane odmietala. Neverila som, že mi dokáže pomôcť a ponúknuť niečo lepšie. Táto osoba sa volá Ježiš Kristus. Nedokázala som presvedčiť samu seba, že neexistuje, no aspoň som sa ho snažila vynechať zo svojho života. Bolo to, akoby som sa plavila po prúde, ktorý ústi do vodopádu, no potom som sa rozhodla veslovať opačným smerom. Nech som sa však snažila veslovať akokoľvek silno, prúd bol silnejší ako ja. Nedokázala som z hlavy vytesniť mocný obraz pravdy, ktorý som poznala, aj keď to vyzeralo tak, že sa mu čoraz viac vzdáľujem.

Nedokázala som z hlavy vytesniť mocný obraz pravdy, ktorý som poznala, aj keď to vyzeralo tak, že sa mu čoraz viac vzdáľujem.

Deväť mesiacov na biblickej škole v Uppsale

Po strednej škole som nastúpila do práce, ale tá ma vôbec neuspokojovala. Bol to len ďalší diel puzzle, ktorý mi nepridával na spokojnosti. Jedno ráno, počas rannej služby, ma prepadol vnútorný nepokoj. Pociť, že ak teraz so svojim životom niečo neurobím, niečo miniem. Bolo to intenzívne a naliehavé. Práve túto chvíľu života považujem za zlomovú, od toho momentu veci začali naberať úplne iný smer. Behom týždňa som dala v práci výpoveď a rozhodla sa ísť študovať

na biblickú školu do Švédska. Toto rozhodnutie bolo úplne odlišné od môjho doterajšieho životného štýlu; niektorí si dokonca mysleli, že som vstúpila do „sektu“. O pár dní som bola pobalená a sedela v lietadle na ceste do Uppsaly. Strávila som tam deväť mesiacov, po ktorých s istotou môžem povedať, že to bol jeden z najúžasnejších rokov môjho života. Zažila som hlbokú premenu zvnútra. Nadobudla som silné biblické základy, na ktorých dokážem pevne stáť a osvojila si pravidelný modlitebný život spolu s ďalšími dobrými duchovnými návykmi.

Ako som sa našla

Počas tohto roku Boh vo mne znovu obnovil túžbu ísť študovať architektúru. Bol to môj prachom zapadnutý sen z detstva. A tak som po biblickej škole nastúpila na Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave, na katedru architektúry. Po návrate zo Švédska som sa zapojila do služby v cirkvi – vzťah k deťom mi bol vždy veľmi blízky a tak som sa rozhodla pre prácu v nedeľnej škole. Veľmi ma to naplňa; deti sú mi veľkým požehnaním a radosťou.

Môj život najviac zmenilo objavenie dovtedy nepoznanej krásy a skutočnosti osobného vzťahu s Ježišom Kristom. On je mojím nekonečným zdrojom radosti, pokoja, inšpirácií a dokonalej lásky. Zároveň je mojím najlepším priateľom a zmyslom môjho života. Je všetkým, čo si môžem priať. V Jeho prítomnosti nachádzam odpoveď na svoju otázku, kto som. Čím viac času trávim s Ježišom, tým viac som sama sebou a tým väčšmi vstupujem do plnosti, ktorú pre mňa má.

Deň pre Izrael

SVETOVÝ PAMÄTNÝ DEŇ HOLOKAUSTU 2018

Každoročne vyjadrujeme svoj nesúhlas s antisemitizmom pri príležitosti *Pamätného dňa holokaustu*, ustanoveného Valným zhromaždením OSN symbolicky na deň oslobodenia Osvienčimu 27.1.

Deň pre Izrael, ako sme nedeľu nazvali, sa začal radostnými piesňami a dôležitým posolstvom pastora Peter Čuříka na tému *Izrael a jeho miesto v Božom pláne*. Hovoril o dôležitosti Izraela ako krajiny, o dôležitosti židovského národa, ktorý má aj dnes nezastupiteľné miesto v Božom pláne a o jeho prorockom význame.

Po chutnom obede – podával sa kačací stehenný židovský šoulet, príloha z cíceru, fazule a rôznych chutných korenín – program pokračoval druhou časťou. Peter Švec z ICEJ prezentoval petíciu za uznanie Jeruzalema ako hlavného mesta Izraela a Danka Vráblová opäť spievala nádherné židovské piesne s hudobnou skupinou Slova života. Potom nás Igor Rintel, predseda *Ústredného zväzu židovských náboženských obcí*, prekvapil svojou netradične pojatou prednáškou i svojším humorom.

Pastor Čuřík pripomenul, akým vývojom Izrael prešiel a s akými ťažkosťami sa stretával. Po dlhé obdobie bola táto krajina opustená. Keď ju navštívil Mark Twain v 19. storočí, napísal, že medzi

a ešte dlho po návrate sa budila s vedomím, že je stále tam... Jeho traja malí bratrancí boli zaživa upálení v osviečenských krematóriách. Nesnažil sa ani zaoberať teologickými otázkami typu

„Kde bol Boh v čase holokaustu?“ Jeho prístup bol jedinečný – pokúšal sa prepojiť holokaust s dnešnými protizraelskými postojmi vo svete a poukázať na islam, ktorý významne ovplyvnil nacistov a aj samotného Hitlera.

Najskôr vysvetlil, že pre Židov nie je dňom holokaustu pasívne oslobodenie koncentračného tábora, ale výročie povstania vo varšavskom gete, lebo vtedy sa ich národ vzoprel nacistickému útlaku. Povedal tiež: „Na Slovensku si v jednotlivých obciach pripomíname deň transportov ako deň, keď Židia umreli, aby vedeli, kedy sa môžeme modliť za mŕtvych.“

V prednáške zaznelo, že holokaust, napriek svojej hrôzostrašnosti, definitívne ukončil akúkoľvek diskusiu o tom, či Židia majú alebo nemajú mať svoj vlastný štát. Hitler rešpektoval v Nemecku len jediné náboženstvo – a to moslim-

ské, čoho symbolom je aj titul čestný moslim, ktorý mu udelil veľký jeruzalemský muftí al Husseíny, ktorý bol vymenovaný za generála SS.

Po vojne našiel bývalý veľký muftí bezpečné útočisko v Egypte (zomrel tam v roku 1974). Husseinyho vplyv na arabskú politiku bol od počiatku obrovský a jeho dozvuky trvajú dodnes. Pozíciu lídra radikálnych nacionalistických Arabov prevzal jeho synovec Mohammed Abdel-Raouf Arafat As Qudwaal-Husseíny, známy pod menom Jásir Arafat.

Viacero nacistických predákov konvertovalo na islam. Do Egypta sa v roku 1953 podarilo uniknúť aj ďalšej zaujímavej osobe – Ottovi Skorzenymu. Bol Hitlerovým obľúbencom, ktorý dokázal, napríklad, vyslobodiť Mussoliniho s osemdesiatimi mužmi a v Egypte vytvoriť antiizraelskú skupinu. Jedným z jeho žiakov bol aj Jásir Arafat.

Je zaujímavé, že islam si v súčasnosti robí nárok na Jeruzalem. Toto mesto však po stáročia nebolo v centre ich záujmu. Aj keď ho v stredoveku dobyli, Jeruzalem bol bezvýznamným provinčným mestom, ktoré malo len 400 obyvateľov. Aj v novodobej histórii, keď

Nenazývaj svoju budúcnosť menami prítomnosti, ale radšej nazvi svoju prítomnosť menami svojej budúcnosti. Peter Čuřík

Damaškom a Kafarnaumom nenašiel jediný strom. Videl tam len niekoľko arabských dediniek a pár roztrúsených ortodoxných Židov. „Bud’ však pomalý povedať, že sláva odišla. Nenazývaj svoju budúcnosť menami prítomnosti, ale radšej nazvi svoju prítomnosť menami svojej budúcnosti“, pripomenul Peter Čuřík. Druhý Exodus, o ktorom prorokoval Jeremiáš a ktorý mal byť taký veľký, že ten prvý – keď vychádzali z Egypta – bude oproti nemu nepatrným, sa naozaj splnil (Jer 16:14-16). Keď v roku 1948 znovu obnovili štát Izrael, žilo v ňom 800 tisíc Židov, dnes ich tam žije 8,6 milióna.

Pán Rintel nechcel hovoriť o známych faktoch a len krátko spomenul osobnú skúsenosť, keďže jeho mama zažila koncentračný tábor na vlastnej koži

bola jeho časť pod správou Jordánska, odsťahovali úrady do Ammánu. Dokonca ani pri založení Organizácie pre oslobodenie Palestíny v roku 1964 nepadla zmienka o Jeruzaleme. Biblia spomína Jeruzalem 800-krát (SZ 650-krát, NZ 150-krát), ale pôvodný Korán ani raz (v jeho prekladoch sa na niekoľkých miestach uvádza).

Na záver prednášky odzneli z pléna zaujímavé otázky. A ďalšie sme hosťovi položili osobne po skončení.

Koľko Židov žije na Slovensku a ako sa tu cítia?

Ak to rátame podľa toho, že ak má človek aspoň jedného starého rodiča Žida (a má teda právo na návrat do Izraela), je nás tu 10000. Podľa nášho názoru je však na Slovensku 5000 Židov, pri poslednom sčítaní ľudu sa prihlásilo k židovskému vierovyznaniu 2300. V komunitách je registrovaných asi 1350, veľkú časť z nich tvoria dôchodcovia. Rozdiel v číslach je spôsobený najmä strachom. Antisemitizmus sa totiž fašizmom neskončil. Môj otec a väčšina príbuzných skončila v koncentračnom tábore v Novákoch, druhýkrát tam otca poslali v 50-tych rokoch, pričom niektorí dozorcovia tam ešte stále pôsobili.

Holokaust je možný vtedy, ak sa šialený líder dostane k moci a mlčiaca väčšina nič neurobí.

Igor Rintel

Koľko percent súčasných Židov žije na Slovensku aktívnym náboženským životom?

Židia sú dnes viac tradicionalisti ako hlboko veriaci. Po šesťdesiatich rokoch fašizmu a komunizmu sa prerušili náboženské tradície; náboženské obrozenie sa začalo po páde komunizmu, keď deti učili svojich rodičov zabudnuté tradície.

Prečo, podľa vás, nemali radi Židov ani nacisti ani komunisti?

V Katolíckej cirkvi prevažoval názor, až do 2. vatikánskeho koncilu, že Židia nám zabili Krista, preto teraz trpia. Priblížne do toho času tiež prevládala vo

viacerých cirkvách teológia náhrady (myšlienka, že Židia viac nie sú Božím ľudom, teraz je ním cirkev). Hlavne je to však preto, lebo ľudia nemajú radi niekoho, kto sa od nich odlišuje. Napríklad, v mojej rodine sa hovorí deviatimi jazykmi. Vyrástol som na Slovensku a slovenčina je môj prvý jazyk. Moja matka hovorila po maďarsky a jazykom jiddiš, maturovala v Užhorode, vedela po rusky, ruský a potom sa učila na vysokej škole po česky.

Cítia sa Židia v Európe bezpečne?

Židia sa v Európe prestali cítiť bezpečne. Je pozoruhodné, že synagógu spoznáte aj z diaľky, pretože ju musia strážiť ozbrojení vojaci.

Neplánujete návrat do Izraela?

V Izraeli žije asi 40 % celosvetového počtu Židov. Moja rodina žije na Slovensku už 250 rokov a ja sa tam nemienim sťahovať. Izrael je pre Židov niečo ako poistka: mnohí tam nechcú emigrovať, ale čoraz viac Židov vo Francúzsku, Anglicku či Belgicku vážne uvažuje nad tým, či predsa už nenastal čas návratu. Slovensko je pre Židov bezpečnejšie ako väčšina západnej Európy.

Mohli by sme sa nejako zmobilizovať, aby sa situácia zlepšila? Dokonca aj Unesco vydalo rozhodnutie, že Židia nemajú právo na Jeruzalem; presadzuje sa myšlienka, že to mesto patrí všetkým.

Všetci máme svoj mikrosvet, ktorý môžeme ovplyvniť. Čím viac takýchto ostrovčekov vznikne, tým väčšia pevnina sa z nich môže vytvoriť. OSN združuje 56 moslimských štátov, ale často sú to práve európske krajiny, ktoré sa vo veci Izraela alebo Jeruzalema zdržia hlasovania (vrátane Slovenska); nahrávajú tak prijatiu absurdných rezolúcií. Teším sa z novej petície, ktorú iniciova-

lo ICEJ – pridať sa k Amerike a uznať Jeruzalem za hlavné mesto Izraela.

Ako sa pozeráte na súčasnú migráciu?

Celá naša história je spätá s migráciou. Vždy sme niekam utekali. Držali sme sa však týchto pravidiel: pomohli ti tým, že ťa tam prijali, a nič iné nežiadaj. Keď hľadáš pomocnú ruku, nájdeš ju na konci svojho ramena... Musíš sa o seba postarať a naučiť sa ich jazyk. Keď Česi a Slováci v minulosti emigrovali do Ameriky, bolo to preto, že sa chceli podieľať na hospodárskom alebo demokratickom zázraku; nešli tú krajinu meniť. Moslimovia, ktorí sem prichádzajú, až na malé výnimky, zmýšľajú úplne inak. Takáto migrácia nám prekáža, keď chcú, aby sa Európania prispôbovali im.

Viete odhadnúť percento mesiášskych Židov zo všetkých Židov žijúcich na svete?

Mesiášski Židia nie sú pre mňa Židmi. Skutočnosť, že Ježiša prijali za mesiáša prekročilo hranicu deliacu kresťanstvo a židovstvo. Je to základný spor medzi kresťanmi a Židmi, či tu už Mesiáš bol, alebo len príde. My k tomu ešte hovoríme jedno: počkáme, kým príde a uvidíme, či povie: som tu, alebo povie: som tu opäť :) Židia nevnímajú kresťanov antagonisticky a sú kresťanom vďační za to, že priblížili 2,5 miliardy ľudí Boha Izraela. Nám sa to nepodarilo, nás je len 15 miliónov. V tomto prípade platí, že dcérska spoločnosť je úspešnejšia než tá materská :)

Otázky kládol Martin Hunčár

BISB

- blížšie k Bohu
- hlbokšie do Písma
- silnejšie vo viere
- pripravení/a na službu

Studuj Biblickou školu online

zárie 2018 - duben 2019
FB: bisb2018 | www.bisb.cz

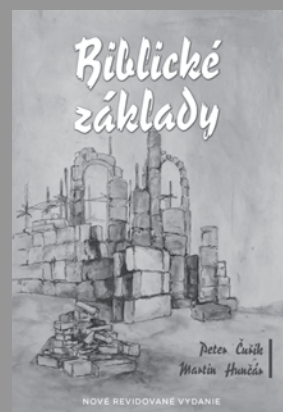
KÁZNE
YOUTUBE KANÁL SŽ

POZERAJTE POSOLSTVÁ ZO SLOVA ŽIVOTA NA YOUTUBE
Každú nedeľu vysielame naživo!

Na stránke www.slovozivota.sk kliknite na ikonku **YouTube kanál SŽ** alebo zadajte na internete - **YouTube Slovo života Bratislava**

Veríme, že posolstvá služobníkov, ktorí kázali v našom zbore, budú pre vás občerstvením.
Božie slovo je stále „živé, účinné a ostré“ (Žid 4:12).

PODPORTE MISIJNÉ A DOBROČINNÉ PROJEKTY

Jednotlivé projekty môžete podporiť na č. ú.:
IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112 Swift: SUBASKBX

Misijné a dobročinné projekty	var.symbol
časopis Víťazný život	11
evanjelizácie SR, Evanjelizačný partner	20
Dary na prácu zboru SŽ, Dobrovoľné príspevky	1
Pomoc sociálne slabým, Služba pomoci SŽ	22
Služba sirotám, Nadácia GF&H, Uganda	23
Celosvetová misia, Misia Livets Ord Uppsala	26
Podpora detskej služby, Detský tábor Slova života	54
Podpora projektu, Budova Slova života	3

POMÔŽTE NÁM VÍŤAZNÝ ŽIVOT VYDÁVAŤ

Toto číslo vychádza v náklade 2 800 kusov. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 450 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na:
VÚB BA – centrum,
IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112
Swift: SUBASKBX

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 1/2018

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
ISSN 1338-1717, EV 3275/09
vychádza 3x do roka
december 2017, 17. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže, príbehy a oznamy o nových knihách, a kresťanských podujatiach.

Vydáva: Slovo života international Bratislava
Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, IČO 30 839 998
tel.: 02-20929311
e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čufík

Články, technické spracovanie a preklady: Peter Čufík, Martin Hunčár, Tomáš Počaj, Janka Hrivnáková, Zorka Vítová,

Marek Machata, Annamaria Pavelka, Gabriel Eurell

Vizuálna koncepcia: Ľubica Tomašíková, Ľubica Brindáková

Fotografie: Edo Medvedev, Mirka Vajdová, Peter Čufík, Peter Čufík jr., Maroš Matoušek, Jiří Urban, Annamaria Pavelka, Ester Horváthová
Prešlo jazykovou korektúrou.

EURÓPSKA KONVOKÁCIA V BRATISLAVE

MEDZNÁRODNÝ KONGRES PASTOROV V GRUZÍNSKU

DEŇ PRE IZRAEL

KONFERENCIA MLÁDEŽE V BRNE 2018

EUROPE CONFERENCE

24 - 29 JULY 2018

LISA
BEVERE

JOAKIM
LUNDQVIST

TOMMY
BARNETT

SAMEH
MAURICE

AND MANY MORE

Uppsala, Sweden

Tommy
Barnett

Lisa
Bevere

Stephen
Sumrall

Joakim
Lundqvist

Maria
Lundqvist

Sameh
Maurice

Samuel
Ljungblad

JEŽIŠ UZDRAVUJE!

17. - 28. augusta 2018

Bratislava, Banská Bystrica, Banská Štiavnica,
Komárno, Michalovce, Nitra, Prievidza, Žilina...

Evanjelizačné truné s Perom Cedergårdhom

KREŠŤANSKÉ CENTRUM

SLOVO ŽIVOTA

Ste vítaní

KAŽDÚ NEDEĽU o 10.00 h
TOMÁŠIKOVA 30 | 2. posch.
BRATISLAVA
www.slovozivota.sk